

e **LN** ou **G** aià

Temps d'il·lusió

Núm. 9, febrer 2008

Amb els més petits
hi tenim les atencions
més grans...

Aquesta és la tasca del teu Consell Comarcal.
Donar suport a tots els veïns del Tarragonès i arribar allí
on els municipis tot sols no ho poden fer .
Per això, amb els més petits hi tenim les atencions més
grans i amb tots plegats sumem forces.

Des del Consell Comarcal del Tarragonès
cada dia treballem amb tu.

CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS

Carrer de les Coques, 3 - 43003 TARRAGONA
Tel. 977 244 500 - Fax. 977 244 513

EDITORIAL

Des de la revista, i aprofitant aquestes dates nadalenques on els sentiments més oposats afloren, volem dedicar unes ratlles a la nostàlgia, un record als qui ja no estan entre nosaltres tot i que els tenim presents perquè durant molts anys han format part de la fesomia del nostre entorn: homes i dones lligats al camp, pagesos i mestresses de casa arrelats a la terra.

Des del positivisme i l'esperança amb què vivim el dia a dia i la il·lusió amb què esperem el futur, guardem als nostres cors aquesta altra manera de fer que ens van ensenyar on el temps no corria tant, les rutines es repetien al llarg dels anys de la mateixa manera, el plaer per les petites coses, la lluita contra les adversitats, les dificultats per aconseguir la collita, les poques estones d'esbarjo, el sacrifici...

Potser per necessitat o perquè no tenien altra opció, van fer que el temps es deturés al nostre voltant, van mantenir al llarg de molts anys el paisatge que ens envolta : oliveres, garrofers, vinya ... que van recorrent els seus cicles al seu ritme, de manera lenta, de vida llarga, absents a les nostres preses. Conreus treballats a mà, a cop d'aixada, contemplats durant gairebé els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any malgrat les sovintejades inclemències de la meteorologia o de les polítiques agràries. Aquest paisatge amb què ens agrada retrobar-nos després de la jornada laboral o quan marxem de la Nou durant un temps i que quan passem el pont de l'AVE ens acull. Ja som a casa !

Avui dia, en què aquests valors estan tan en decadència, en què tots volem resultats immediats, els qui hem rebut aquesta herència tenim el privilegi de poder parar de tant en tant i de recordar que hi ha una altra manera de viure més respectuosa amb la natura i amb els cicles vitals, que cansa més el físic però allibera la ment, que embruta les mans però neteja l'esperit. I és per això que tot i les confortables cases en què vivim on no hi falta de res, els avantatges tecnològics, les comoditats i el benestar de què gaudim... sovint des de casa, entre les parets o per sobre les teulades necessitem veure el verd dels arbres centenaris, el marró de la terra que ens ha vist créixer, el blau del cel mediterrani... respirar fort i agafar aire per continuar endavant.

Serveixi el Nou Gaià per conservar el vostre llegat que amorosament guardem a les nostres memòries.

eL Nou Gaià

Consell de Redacció

Ma. Teresa Figueras
Òscar Martí
Núria Virgili
Ignacio S. Mincholed
Concha González
Martí Martí
Esther Bernadó
David Pallarés

Edita

Regidoria de Cultura, Acció Ciutadana i Serveis Socials

Disseny editorial

Fotografia portada: Andrea Torres

Portada

Intangibles

Imprimeix

Infotècnica - tot per l'oficina
Dipòsit legal: T-1732-2003

Amb la col·laboració de:

Consell Comarcal del Tarragonès
Diputació de Tarragona

SUMARI

EDITORIAL	1
SOCIETAT. 2a. Trobada de les Nous	2
Grup Sardanista	3
Grup de Dones	5
U.E. La Nou	6
Cooperativa Agrícola	7
Societat de Caçadors	9
Tothom hi Cap	10
Pel Camp, la Cacera i la Conservació	11
CULTURA. Història	12
Refugis al Baix Gaià	16
Premis Tarragonès	19
Castell de La Nou	21
Conferències de Tardor	24
Tradicions	26
Cultura	27
Filosofia	28
Literatura	29
Poema	32
Llibres	33
Art	35
Opinió	36
Ciència	37
INFORMACIÓ. Entrevista a F. Mauri	38
Habitatge	39
Recuperació d'Elements Arquitectònics	41
L'Ajuntament Informa	41
Moviments Demogràfics	44

■ 2a. TROBADA DE LA NOU DE BERGUEDÀ - LA NOU DE GAIÀ

CAP DE SETMANA A LA NOU DE BERGUEDÀ

Per Josepa Figueras

2 Trobada la Nou de Gaià
i la Nou de Berguedà
a 6 i 7 d'octubre de 2007

Durant els dies 6 i 7 d'octubre va tenir lloc la 2a trobada de nouencs i nouetans. En aquesta ocasió a la Nou de Berguedà, ja que la 1a trobada, que es va produir per Sant Jordi del 2006, va ser al nostre poble. La història va anar així:

Guardàvem tan bon record de la vegada que ens vam conèixer amb els nouetans al nostre poble que ens vam posar a preparar la 2a trobada amb molta il·lusió i ganes,

endevinàvem que el tarannà amable, obert i alegre que ens van donar a conèixer la gent de la Nou de Berguedà, ens faria sentir al seu poble com a casa nostra. No ens vam equivocar.

La proposta d'anar a passar el cap de setmana al Berguedà va animar a molta gent del poble, més concretament, 90 persones vam formar l'expedició per anar a conèixer el nostre homònim, algun d'ells, amb la il·lusió de

trobar bolets en una zona força coneguda per aquest producte tan preuat, va veure truncat el seu desig ja que aquesta temporada no ha donat gaires alegries als boletaires.

Emprenem el nostre viatge el matí del dissabte 6 i la primera parada és a Berga per conèixer la Fira del Bolet, que casualment se celebra aquell cap de setmana. Després d'una passejada per la Fira, ens dirigim cap a la Nou de

■ SOCIETAT

■ 2a. TROBADA DE LA NOU DE BERGUEDÀ - LA NOU DE GAIÀ

VISITA ALS LLOCS D'INTERÈS

2

Berguedà per una carretereta estreta i costeruda d'un gran encant. Arribem a hora de dinar i el primer que ens sorprèn gratament és una gran pancarta de benvinguda que han penjat a l'entrada del poble.

Després de dinar la comitiva ens acompanya a conèixer els voltants. Molt amablement, el capellà del poble ens reuneix a l'església Martí per fer-nos una extensa explicació sobre el mateix recinte i una mica de la història del poble. Seguidament, ens desplaçem a peu cap al Santuari en honor a la verge de Lourdes. Hi podem visitar una petita gruta on es troba una font, l'aigua de la qual se li atribueixen efectes sanadors. A hora de sopar fem el primer àpat

de germanor amb els nouetans, val a dir que fresqueixa una mica, però ens sentim acompanyats per la càlida acollida rebuda.

El diumenge 7 al matí, preparem dues visites de manera improvisada després de decidir que anar a buscar bolets havia d'esperar una altra ocasió. En primer lloc, anem a veure les mines de Cercs i després el mirador de Gresolet per contemplar l'impressionant cim del Pedraforca. Tornem cap a la Nou de Berguedà i la seva gent ja ens espera amb els fogons encesos per oferir-nos una vedella amb bolets de la terra per llepar-se'n els dits.

Durant el dinar es fan els parlaments per part de les autoritats i es procedeix, amb emoció continguda, a l'intercanvi d'obsequis. Cap a mitja tarda empenem el camí de tornada cap a casa. El record de la trobada és entranyable. Agraïm, i molt, a tota la gent de la Nou de Berguedà que, amb la seva col·laboració, va fer possible el retrobament, i no volem deixar de dir que els durem sempre dins dels nostres cors.

Gràcies Eleuteri, gràcies Imma i gràcies a tots els nouetans que ho van fer possible.

■ GRUP SARDANISTA

■ ACTIVITATS DEL SEGON SEMESTRE

LES NEUS

Pel Grup Sardanista

Dintre dels actes festius del poble i en concret per la Festa de la Mare de Déu de les Neus, el 5 d'agost, ja es programa una ballada de sardanes com a fet habitual. Aquest any ens vam aplegar en el marc incomparable de la pista del Cercat on els forasters poden gaudir del nostre jardí municipal. Vàrem ser una bona colla de balladors, principalment del poble, però també se n'acosten dels pobles de la rodalia i així en teníem de Torredembarra, de la Pobla de Montornès i d'altres. En la petita mitja part unes galetes i un porró de cava corrien entre tots i a esperar la propera trobada sardanista.

■ GRUP SARDANISTA

■ ACTIVITATS DEL SEGON SEMESTRE

LA FESTA DE LA CASTANYADA

2

Nit de les Entitats

En la passada festa local de Sant Cosme i Sant Damià, l'Ajuntament va organitzar la 1a nit de les entitats, on després de gaudir del sopar de germanor, va anar cridant a totes les entitats locals i se'ns obsequiava amb un trofeu on es reconeixia la feina feta i uns regals per cada entitat (llibre, arxivador...). El Grup Sardanista hi va ser present representat per la junta actual i vam aprofitar per agrair a tothom el suport rebut i convidar a tothom en els actes que s'organitzaran durant l'any 2008 per commemorar els 20 Anys d'Aplec "Gran Jardí".

Festa de la Castanyada

Dins de la diada de Tots Sants, el Grup Sardanista organitza la tradicional castanyada popular, al casal municipal, amb sopar i ball.

Així el passat 31 d'octubre com ja és tradicional al Casal de la Nou es van aplegar una norantena de persones per sopar i ballar al

so de l'organista Noé. El sopar preparat pels cuiners locals en Julià, en Joan i en Martí va consistir en: ensaladilla amb llagostins, pollastre al cava, gelat i cafè. Més tard, una vegada començada la ballarúsca, uns minuts per menjar els panellets i les castanyes i a continuar ballant fins ben entrada la matinada. Agraïm a tothom la col·laboració, tant en l'assistència com en el parament i recollida de la sala del Casal. En aquesta edició vam col·laborar amb el Grup de diables "Trencanous" que van aprofitar la festa per rifar un pernil i així començar a recaptar diners per la seva entitat. Bona sort i endavant!

Agenda d'activitats previstes pel 2008

- Març 29 i 30: Assemblea de socis i Aplec "Gran Jardí"
- Juny 23: Arribada de la Flama

del Canigó i repartiment als pobles veïns.

- Octubre 26: Tot el dia Assemblea de la Unió d'Associacions d'Aplecs de les Comarques Meridionals de Catalunya (Assemblea, ballada, dinar i concert)
- Octubre 31: Sopar de la Castanyada

Probablement hi haurà alguna altra activitat però encara no sabem les dates.

Loteria de Nadal

Aquest any s'ha jugat al número 66405 en participacions de 2'40€ cadascuna. Gràcies a tots per la col·laboració, tant en la venda com en la compra. Sort!

INSTAL·LACIONS PERE

Electricitat

Calefacció

Gas

Aigua

Aire condicionat

La Nou de Gaià (Tarragona)
Mòbil: 609 23 53 08

■ GRUP DE DONES

■ CELEBRACIÓ DEL XÈ. ANIVERSARI DEL GRUP DE DONES DE LA NOU DE GAIÀ

HOMENATGE A LA SÒCIA MÉS GRAN

Pel Grup de Dones

Com ja vàrem explicar en l'anterior número de la revista, el Grup de dones de la Nou de Gaià està celebrant el seu Xè Aniversari.

Aquest segon semestre s'ha fet la festa-homenatge a la sòcia més gran, la Sra. Carme Cañellas.

El dia 17. de novembre a la sala del Casal es va fer un dinar, seguit de l'actuació de la tuna, la qual va imposar la capa a la nostra sòcia homenatjada. També la Presidenta en nom seu i de tota la junta va oferir a Carme Cañellas uns obsequis de record d'aquest dia. I com a final de festa, vam gaudir de l'actuació del grup de ball de "Polinèsia", amb gran èxit ja que són uns artistes i ballarins

de gran categoria.

També es va fer aquest mateix dia una exposició de fotografies de totes les activitats i sortides culturals que ha realitzat el Grup de Dones durant aquests 10 anys, que en són moltes.

Com que el dia d'inici de l'associació va ser el 27 d'abril de 1997 (diada de la Mare de Déu de Montserrat), les celebracions encara no han acabat. Per tant, es prepara una cloenda durant aquest primer trimestre, de la qual sereu informats.

ALTRES ACTIVITATS

- Hem realitzat un Taller de relaxació facilitades pel Consell Comarcal

- Comença el segon trimestre del Taller de restauració de mobles, que ja té un considerable nombre d'alumnes.

- Es va celebrar el clàssic berenar de Nadal amb la festa de l'amic invisible i, enguany, vam rebre una visita molt inesperada: El PAPA NOEL de veritat. Va deixar a la porta els seus rens i ens va obsequiar amb caramels i bombons per a totes les presents. Ah... i va ser molt i molt simpàtic.

Com sempre us animem a les dones de la Nou que encara no sou sòcies que us hi feu i a les que ja en sou que seguïu participant en totes les activitats que es proposen.

UNA NOVA PLANTILLA

Per Toni i Jordi Virgili

A l'anterior número de la revista, no vam poder incloure el comentari del final de la temporada 2006/2007. Breument direm que els resultats no van ser gaire satisfactoris. L'equip, en assolir la permanència a la categoria, es va relaxar i això va fer que equips, a priori inferiors, ens guanyessin. També cal dir que es va canviar l'entrenador i aquest fet va convulsionar la plantilla, influint negativament en la convivència i en els resultats.

La temporada 2007/2008 es va començar amb problemes a l'hora de confeccionar la plantilla. Onze jugadors, alguns molt importants, van causar baixa. Només deu jugadors van continuar, a més del Delio Castillo, que es va fer càrrec d'entrenar l'equip al final de la temporada passada. Molts dels jugadors que van iniciar la pretemporada amb l'equip, a última hora, van fallar per diversos motius i la plantilla es va acabar de completar a poc temps d'iniciar el campionat. Això va fer que a les noves incorporacions els costés adaptar-se a l'equip. Tots aquests fets van comportar que tot i fer un inici de campionat amb partits meritoris, els resultats no acompanyessin. Aquest fet va provocar un desànim general i falta de confiança que va portar a l'equip

a ocupar l'últim lloc de la classificació.

És per això que es va creure oportú fer alguns canvis en la direcció tècnica de l'equip. L'Alberto Barrio, fins aleshores segon entrenador, passaria a ocupar el càrrec de màxim responsable de l'equip i el Delio s'incorporaria a la plantilla convertint-se en un dels capitans. Aquest canvi ha estat molt positiu per a l'equip. Per una banda l'Alberto és una persona molt dinàmica i positiva que transmet il·lusió i confiança. El sistema de joc que aplica està donant bons resultats. En cinc jornades s'han aconseguit set punts. El Delio, per la seva banda ha ocupat la posició de lliure al mig de la defensa. La

seva qualitat, experiència i tranquil·litat han donat molta més seguretat a l'equip.

A dia d'avui ja no ocupem plaça de descens directe, per tant, estem esperançats amb el tarannà del nostre equip, veiem amb optimisme la segona volta i creiem que el treball que estem fent plegats donarà fruits.

Plantilla 2007 - 2008

Porters: Sergi Infantes
Hector Caro
Defensa: Carles Rovira
Xavi Infantes
Jordi Fortuny
Delio Castillo
Marc Descarrega
Carlos Pilar

■ TEMPORADA 2007-2008

CAMPUS D'ESTIU

Mitjos: David Fortuny
Nacho Cerezuela
Joan Pera Sanroma
Lluís Giner
Roiger Cañellas
Aitor Piqueras
Jose Santos.

Davanters: Albert Fortuny
Jordi Virgili
Marc Cañellas
Ivan Pages.

La U.E. La Nou de Gaia basicament es un club de futbol, pero com a associació esportiva municipal sempre, a part del futbol, hem intentat d'organitzar activitats diverses per donar més vida al nostre municipi. Enguany, i dintre de la nostra modestia ens sentim orgullosos d'haver organitzat un campus d'estiu de futbol i un altre de basquet adrecats als nens i nenes del poble i duts a terme l'estiu passat. El de futbol va estar dirigit per l'Alberto Barrio i el de basquet pel Carles Vives. Aquestes activitats eren totalment gratuïtes i intentarem donar-los continuïtat en els proxims anys. També vam organitzar, amb molt d'èxit, el sopar de final d'any al casal municipal amb l'assistència de més de cent trenta persones. La col·laboració del Julia Giner i del Martí Martí als fogons, del Pep Ribalta i família en l'organització i dels joves que van dur a terme la intenció, van propiciar una nit meravellosa.

■ COOPERATIVA AGRÍCOLA

■ FCAC - FEDERACIÓ DE COOPERATIVES AGRÀRIES DE CATALUNYA -

CATALUNYA ES MOSTRA SATISFETA AMB LA NOVA OCM DEL VI Per Ricard Rey

El conseller Llena afirma que la reforma permetrà obrir nous mercats i potenciar els vins de qualitat elaborats a Catalunya

El conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, Joaquim Llena, considera que la reforma de l'Organització Comuna del Mercat (OCM) del vi és "una molt bona notícia pel sector viticultor i vinicultor català". Si es té en compte el primer document de treball i el document consensuat avui, "gairebé totes les demandes del sector han estat recollides i incorporades".

Segons el conseller Llena, "la nova OCM del vi permetrà obrir nous mercats, potenciar el concepte de vi europeu de qualitat i concedeix als països productors l'opció de decidir quina és la millor política a adoptar en funció de les seves necessitats regionals". Pel conseller, "una reforma d'aquest tipus era necessària perquè l'actual OCM del vi havia quedat

obsoleta i no tenia instruments útils per superar situacions de crisi en determinats moments". A més, a partir d'ara, el sector disposarà de més de 400 milions d'euros anuals per millorar la seva competitivitat.

El fet que els fons al Desenvolupament Rural s'incorporin als sobres nacionals per a les polítiques vitivinícoles; l'ajornament de la liberalització de les plantacions fins el 2015 així com que els consells reguladors de les Denominacions d'Origen puguin mantenir els drets de plantació a partir d'aquesta data; l'existència d'un període transitori per a dur a terme l'eliminació de les ajudes a l'alcohol de boca o l'opció de poder finançar mesures de promoció a mercats de tercers països són alguns dels avenços que permeten fer una valoració positiva de l'acord polític assolit pel Consell de Ministres d'Agricultura de la Unió Europea.

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRARIS

JOAN FORTUNY

C/ Hostalets, 22
43763 La Nou de Gaià

977 65 54 38
650 31 26 27
646 00 60 77

■ COOPERATIVA AGRÍCOLA

■ FCAC - FEDERACIÓ DE COOPERATIVES AGRÀRIES DE CATALUNYA -

PRIMES PER ARRENCAR PER HÈCTAREA A LA NOVA PROPOSTA DE REFORMA DEL VI

Pel que fa al potencial de producció, Catalunya apostava per un major període transitori per impulsar la liberalització de les plantacions, i s'ha aconseguit que el termini s'ajorni fins el 2015, i no el 2010 com està previst a la normativa actual. A més, els consells reguladors de les Denominacions d'Origen podran decidir a partir del 2015 si mantenen els seus drets de plantació.

Pel que fa a l'arrencada voluntària de les plantacions, el fet que es converteixi en una mesura de caràcter social és un gran avenç. A més, s'ha aconseguit que el període d'arrencada s'hagi reduït a 3 anys enlloc de 5 anys com es demanava, i a més, s'han elevat les primes que rebran els viticultors, fins a un 20%.

En el cas de Catalunya, el conseller considera que "l'arrencada voluntària de plantacions no suposarà una pèrdua important del nostre potencial vitícola, i molt probablement afectarà a vinyes velles situades en zones de forta pendent o

que els seus titulars no desitgin continuar amb el conreu". En aquest mateix punt, Joaquim Llena considera que "cal parlar de la necessitat que continuïn els plans de reestructuració i/o reconversió de la vinya, els quals han suposat per a Catalunya una millor gestió de la vinya, una millora sanitària del cultiu i la possibilitat de poder portar a terme la recol·lecció mecanitzada.

Un altre aspecte clau que calia retocar de la proposta inicial era la defensa de l'actual sistema de protecció basat en les

Denominacions d'Origen, atès que és un model a potenciar per poder fer front a la competitivitat dels productes procedents de tercers països. Amb la reforma consensuada, s'aposta per un reforçament de les Denominacions d'Origen i les Indicacions Geogràfiques, simplificant així les noves categories de protecció. En conseqüència, la UE s'harmonitza amb les normes internacionals establertes per l'OMC, i així la protecció dels vins europeus serà major.

19 de desembre de 2007

Premis per arrencar per a la nova proposta de reforma del vi

Tramos de Rdto.	Prima actual	1er. Any (+20%)	2n. Any (+10%)	3er. Any (=)
Fins 20hl/ha	1.450 €	1.740 €	1.595 €	1.450 €
De 20 a 30 hl/ha	3.400 €	4.080 €	3.740 €	3.400 €
De 30 a 40 hl/ha	4.200 €	5.040 €	4.620 €	4.200 €
De 40 a 50 hl/ha	4.600 €	5.520 €	5.060 €	4.600 €
De 50 a 90 hl/ha	6.300 €	7.560 €	6.930 €	6.300 €
De 90 a 130 hl/ha	8.600 €	10.320 €	9.460 €	8.600 €
De 130 a 160 hl/ha	11.100 €	13.320 €	12.210 €	11.100 €
Més de 160 hl/ha	12.300 €	14.760 €	13.530 €	12.300 €

■ SOCIETAT DE CAÇADORS

■ PEL CAMP, LA CACERA I LA CONSERVACIÓ

REIVINDICACIONS

Per Ricard Rey

PERQUÈ CREIEM EN EL CAMP I EL SEU FUTUR.

PERQUÈ LA CACERA ÉS IMPRESCINDIBLE PER AL MEDI RURAL, LA RENDA AGRÀRIA I ELS QUE CUIDEN DEL TERRITORI.

PERQUÈ LA CONSERVACIÓ DE LA NATURALESA I LA SEVA BIODIVERSITAT NECESSITEN TOT L'ESFORÇ DE LA SOCIETAT PRINCIPALMENT DE LA GENT DEL CAMP, DE LA CAÇERA I DELS CAÇADORS.

1r) L'administració vol apropiarse dels nostres terrenys i vedats de caça.

2n) Els gossos són els nostres companys més preuats. Ens apliquen normes sanitàries i de transport absurdes com si no sabéssim tenir cura dels nostres animals.

3r) La cacera està regulada per més de 800 normes injustificades, arbitràries i injustes. Aquestes normes es tradueixen entre altres en 17 lleis diferents de cacera, 17 ordres de veda, 17 llicències de caça, ...

4t) La gestió pública de la naturalesa en els espais

protegits és un fracàs. La immensa majoria d'espècies que es troben en perill d'extinció només prosperen en terrenys i vedats privats.

5è) Ens prohibeixen o retallen la mitja veda i la caça de migratòries.

6è) Ens prohibeixen o retallen modalitats tan arrelades com: la perdiu amb reclam, ocells a contrapassa, parany, la cacera de conill, aquàtiques, guatlla, tórtora, tords, ...

7è) Tenim la legislació més restrictiva en matèria d'armes de caça de tot Europa, amb limitacions absolutament arbitràries.

8è) La prohibició de la munició de plom amenaça amb restringir

dràsticament la caça, el control poblacional i el tir esportiu en més del 40 % del territori.

9è) L'administració vol que els nostres terrenys i vedats de caça siguin gestionats per "entitats de custòdia". No seran els anticacera de sempre?

10è) Estem farts de ser els pagans de la conservació i demostrarem la nostra capacitat de resposta .

En conclusió, la normativa que s'aplica a la conservació del medi natural i la caça és intervencionista i, a més a més expropiatòria, confiscadora i, el que és més important, va en contra del que diu protegir: el medi natural.

NO MÉS ATACS!. DEFENSA'T!

■ SOCIETAT

■ TOTHOM HI CAP

VIATGE A DISNEY LAND

Per David Pallarès

Primer volíem anar-hi en tren, però finalment el grup d'amics de la Nou de Gaià "TOTHOM HI CAP" vam agafar l'avió un diumenge de setembre de l'any passat i començàvem una bonica excursió de quatre dies per anar Disney Land Paris.

Allotjats a l'hotel Cheyene del mateix complex vam anar cada dia a veure el Mickey, la Minnie, l'ànec Donald i tots els famosos personatges de la factoria Disney.

Fins i tot una tarda, aprofitant que des del mateix complex surt un tren de rodalies fins a Paris, ens vam arribar a la gran capital, per poder passejar pels Camps Elisis, l'Arc del Triomf, l'Obelisc egipci i fer un petit recorregut amb vaixell pel Sena que ens duria fins a la mateixa Torre Eiffel (un escenari molt romàntic, llàstima que de fons se sentia -papa, tinc gana!!-)

Al dia següent gastàvem les últimes hores veient una rua amb més personatges Disney que passaven per davant nostre saludant-nos i dient-nos adéu, la ventafocs que ho sap tot ja devia saber que havíem de marxar!

■ SOCIETAT

■ AMPA CEIP LES CODINETES

CURS 2007 - 2008 1r. TRIMESTRE

Per Ampa CEIP Les Codinetes

Departament d'Educació
Departament de Cultura
Departament de Turisme
Departament d'Acció Social

Ampliació de:
Obra Social
Fundació 'La Caixa'

Telefónica

LLIBRA

Ampliació de:
ESTIMA
E fecs a endesa

Fundació
La Marató de TV3
www.tv3.cat/marato - www.fundacionmaratodetv3.cat

Tancaments metàl·lics
Reixes i portes
Bruc

620 32 52 92

Aquest curs 2007 comença amb amb 54 nens, l'escola creix.

Ja s'ha iniciat l'acollida matinal, de 8 a 9 del matí, amb un total de 4 nens i nenes fixos.

Música per a tothom!. Activitat extra escolars per tota la mainada subvencionada per l'Ajuntament.

Solidaris amb la MARATÓ de

TV3. Un mèrit per a tots i totes persones que aquella tarda de Diumenge varem fer possible un marcadore de 933€! Moltes gràcies de tot cor.

Parc de Nadal, un altre any en aquest cas el dia 3 de Gener, va tenir lloc aquesta trobada que un altre cop ha estat molt èxitosa, divertida i participativa per a tots el nens i les nenes de La Nou de Gaià.

■ HISTÒRIA

EN TEMPS DELS CASTELLET. SEGLE XVI

Per Lluís Virgili

L'ENTORN POLÍTIC

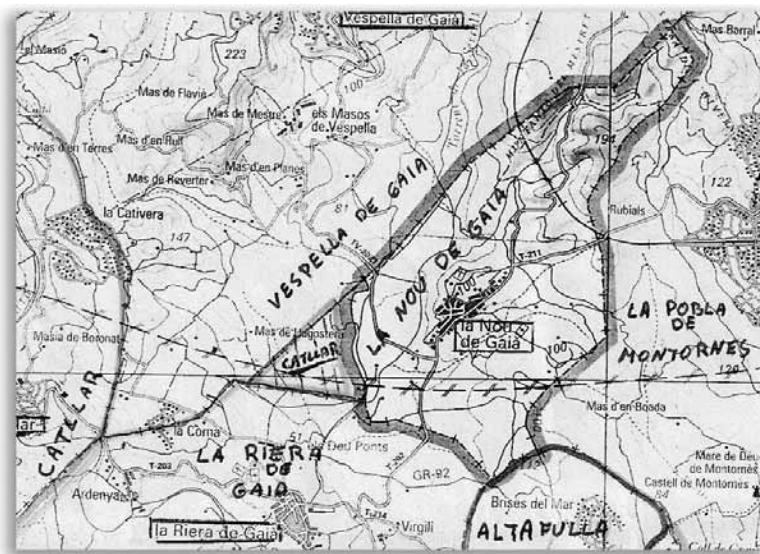
A l'inici de l'època moderna, Catalunya, que manté unes institucions polítiques pròpies, està inserida dins la monarquia hispànica juntament a d'altres entitats polítiques independents. Totes tenen un lligam comú: el Rei.

Des de la mort de Ferran II (1516) els reis de la casa d'Àustria –Carles I, Felip I (II de Castella) i inicis del regnat de Felip II (III de Castella)-, servint-se sobretot de dues institucions: el Consell d'Aragó i els virreis (o lloctinents generals), van fixant i executant les polítiques que els hi són competents. Sovint hi ha topades per interferències en les jurisdiccions de poders catalans, sobretot en les institucions de la terra: la Cort General, el Parlament i la Diputació del General. Si bé al principi les relacions són correctes, amb el temps s'aniran enrarint, i la crisi esclatarà al segle següent.

SOCIETAT

Bandolers i pirates

La societat és molt violenta. Les lluites entre senyories, drets jurisdiccional, revenges, robatoris, segrestos... són habituals. Hi ha un bandolerisme d'origen senyorial

Planol la Nou – el Catllar

- i com a màxima expressió tenim les rivalitats entre els partidaris dels nyerros i dels cadells generalitzada a tot el Principat -, així com un altre d'origen popular. Sovint la línia divisòria entre l'un o l'altre és difícil de precisar.

Les autoritats dediquen molts esforços a combatre-ho. Bé sigui mitjançant el Somatent –els veïns es mobilitzen per mantenir l'ordre o afrontar algun perill al toc de somatent-, o també per les firmes d'Unions, que són concòrdies entre el Municipi i el Rei per afrontar el problema en una sola organització militar. En algun cas, s'arriba a mesures dràstiques, com l'enderroc de castells o la crema de boscos.

Un altre flagell és la pirateria contra vaixells i terres costaneres. Són atacs d'origen musulmà, del nord d'Àfrica, que en el cas del Tarragonès són freqüents al segle XIV, XV i XVI, com ho testifiquen, per exemple els llibres d'actes o manuals notariais de Tamarit, Tarragona o Vilaseca. La construcció de torres de guaita i les esglésies fortificades són fets habituals per protegir-se dels atacs. Al crit de "moros a la costa" o "via fora" la gent sortia en massa cap a l'interior, emportant-se tot el que podia, sobretot els ramats.

El port de Tamarit, que fou molt actiu a l'edat mitjana, va perdre protagonisme en benefici del de Tarragona, més segur, a causa de

■ HISTÒRIA

POBLACIÓ

EL FOGATJAMENT DE 1553

2

les constants incursions dels corsaris. Tot i això, els representants municipals –jurats– tracten de protegir-se, bastint el 1562 l'anomenada "Torre de la Mora".

Població. El fogatjament de 1553 A poc a poc es reprèn una certa recuperació demogràfica. Hi ajuden el descens de mortalitat infantil, l'augment de natalitat i els corrents migratoris principalment del sud de França (Gascunya i Languedoc). D'altres elements negatius frenen aquest creixement, com les terribles pestes, tan presents en els segles anteriors, i que en aquest segle tornen a sorgir, com per exemple la de 1508, o d'una molt virulenta al 1529-1530, i també a l'any 1591. Afegim-hi anys de males collites, com el 1529-30, i 1539-41, que fan de l'abastament del blat un problema, fet que porta a l'alça de preus i a la fam.

S'estima que el 1515 Catalunya podria tenir uns 300.000 habitants. El fogatjament de l'any 1553 ens dóna ja 75.384 focs (340.000 – 350.000 habitants).

Pel que fa a La Nou, el fogatge té una importància cabdal perquè ens permet conèixer per primer cop tots els noms dels caps de casa, atès que en el mateix document hi surten diferenciats els d'Altafulla i La Nou. Transcrit tal i com està redactat: "parriquies de Altafulla y de La Nou fogatjat a 29 de agost 1553 per Jaume Pelliser y Sebastia Pallares jurats com apar en cartes 185". Seguidament s'inicia la relació dels llistats d'Altafulla, encapçalada pel senyor Lluís de Castellet –Lois de Castellar, militar– fins a un total de 44 focs. Tot seguit cita els de La Nou: "Pere Reverter, Lois Reverter, Joan Plana, Montserrat Plana, Pere Rochamora, Pere Joan Ginsquerol, Joan Marti, En Vergili i Joan Camps". [Cal notar que en aquesta època el nom de Montserrat era masculí]. En total, nou focs, que ens donarien unes 40 persones.

D'altres referències a nouens d'aquest segle: en el capbreu del Catllar de 1583, hi figuren com a propietaris de terres

en el terme del Catllar, en Joan Rochamora, i Antoni Dalmau, aquest últim com a major propietari –entre 60 i 70 jornals– de terres de la Quadra del Catllar (veure explicació davall). En el fogatjament de Tarragona, també hi figura "En Vidal de La Nou", al carrer d'en Aymerich.

Religió

La societat té un gran sentit religiós de la vida i la mort. Totes les expressions de cultura popular –música, festes, balls, jocs...– estan impregnades per la religió. Tinguem en compte que és el segle del Concili de Trento (1545-1563), que defineix un model d'església basat en l'obediència a les jerarquies, l'absència de debats i una certa tendència moralitzadora per fer front a la reforma protestant. Els bisbes efectuen visites regulars a les parròquies, i als fidels se'ls insta a que augmentin la freqüència dels sagraments. La penitència i l'eucaristia, com a mínim s'havien de realitzar un cop a l'any i els rectors n'havien de dur un registre sistemàtic.

Es construeixen les troncs dels sermons i els confessionaris. S'impulsen les manifestacions de culte popular: les processons, romeries, les rogatives, la creació

PALLARÈS
CONSTRUCCIONS

*Avgda. Catalunya, 62
43763 La Nou de Gaià
Tel. 977 655 283*

jmpallares@conspallares.com

■ HISTÒRIA

LA RELIGIÓ EN AQUESTA ÈPOCA

de confraries religioses i la veneració de Maria Verge Immaculada.

El rei és el gran defensor de la Contrarreforma, donant un nou impuls al Tribunal del Sant Ofici - la Inquisició- per combatre qualsevol actitud heterodoxa o crítica amb el Concili. D'altra banda, Tarragona és el primer lloc de la cristiandat catòlica en acceptar les directrius de Trento.

A La Nou, l'església de Santa Magdalena, vicaria depenent de la parròquia d'Altafulla, fou atesa gairebé durant dos-cents anys -des de 1573 fins a 1767- pel vicari titular de l'església de Santa Margarida de La Riera, que al seu torn era una vicaria de la parròquia de Tamarit. Segons el Dr. Salvador J. Rovira i Gómez, tal i com descriu a "29 retalls històrics d'Altafulla" -Centre d'Estudis d'Altafulla, CEA-, "el cardenal arquebisbe Cervantes disposa el 16 de maig de 1573 que els feligresos de l'església de santa Magdalena fossin atesos pels vicaris rierencs a canvi d'una gratificació anual de 14 lliures pagades entre el rector d'Altafulla -8 lliures- i els nouencs -6 lliures-."

És també en aquest segle -l'any 1595-, quan els nostres veïns de Vespella signen capítols entre el

mestre pintor Isaac Hermes i els jurats Bernat Sanroma, Rafel Canyelles i Llorenç Fortuny, per pintar el retaule de l'església dedicat a Sant Sebastià, especificant-ne la composició i el preu.

ELS CASTELLET

Els Castellet són una antiga família que ja trobem relacionada al segle XI amb els comtes de Barcelona, i al costat de Ramon Berenguer IV en la conquesta de Siurana i Prades. Formen part del tronc familiar comú dels Cervelló i els Castellví.

Vèiem en l'article anterior que Pere de Castellet i de Requesens,

senyor de Castellvell de la Marca, rep el 1506 de la seva parenta Isabel de Requesens la baronia d'Altafulla i La Nou. Pere estava casat amb Anna d'Icard i Vilaregut, de la família dels feudals de Torredembarra i Vespella. Foren pares de Violant, Lluís i Pere. Pere, el petit, fou prior de Sant Miquel del Fai, abat de Sant Martí de Canigó i bisbe d'Urgell, on contribuí activament en la difusió de les idees de la Contrarreforma i en la lluita contra els hugonots -protestants francesos-, que havien immigrat des del sud de França.

Lluís heretà la baronia d'Altafulla, La Nou i Castellvell de la Marca. Fou també alcaid del castell del

■ HISTÒRIA

ELS CASTELLET

4

rei de Tarragona, Procurador reial de Tarragona i Procurador del Camp de Tarragona pel capítol catedralici. Casat amb la perpinyanenca Magdalena d'Oms, foren pares d'un fill, Pere de Castellet i d'Oms. A la mort de Lluís, el 1561, la seva vídua Magdalena administra amb gran dinamisme les seves possessions, durant els més de 30 anys que sobrevisqué al seu marit. En un document del 6 de novembre de 1561, Magdalena reconeix al mercader de Tarragona, Gaspar Virgili, la recepció de 1623 lliures a compte de l'arrendament dels drets senyorials de la baronia.

Cal remarcar l'article de l'historiador Antoni Virgili i Colet "Lluís de Castellet, senyor d'Altafulla i La Nou", publicat al CEA, sobre el testament del noble. Ens assabentem per aquest document de dades rellevants referents al món d'un noble d'aquella època: capítols

matrimonials, cercle familiar, instruccions per a la liquidació de deutes, de la gran religiositat del personatge, de les disposicions testamentàries per assegurar la continuïtat del nom del llinatge –clàusula de vinculació que més endavant donarà lloc a plets- o també de l'existència d'esclaus en el seu servei domèstic.

Pere, el fill, heretà la baronia. Fou procurador reial de la ciutat i Camp de Tarragona i regent de Nàpols. És l'últim Castellet que ostenta la senyoria, atès que en morir, el receptor de l'herència és el nét de la seva tia Violant de Castellet i del seu marit Riambau de Corbera i Sant Climent: Lluís de Corbera de Sant Climent i Oliver, que obre una nova dinastia de senyors: els Corbera. Abans, però, hagué de sostenir un plet amb els marmessors del testament de Magdalena d'Oms, fet el 1593, ja que pretenien retenir

l'herència, al·legant la clàusula de vinculació que havia fet el seu marit. El plet fou fallat a favor de Lluís de Corbera el 10 d'abril de 1595.

Annex: La uadra del Catllar (o de Vespella)

Una de les peculiaritats que configuren el terme municipal de La Nou és la franja que confronta amb l'enclavament conegut com la Quadra del Catllar. És una falca de terreny de forma més o menys triangular, entre els termes de La Riera, Vespella i La Nou, que pertany al terme municipal del Catllar, però alhora queda aïllat del seu gruix principal.

Ens trobem davant d'una curiosa herència medieval que s'ha perllongat fins avui. Segons dades extretes del llibre "El Catllar" de M. M. Fuentes, aquesta Quadra, dita del Catllar o de Vespella, segons l'època, històricament formava part del terme de Vespella, però depenia del castell del Catllar. Segons l'autor, l'origen es podria cercar a principis del segle XIII, quan Bernat de Montoliu –senyor de Puigdelfí i del Catllar- esposà amb Ermerssenda de Claramunt, senyora de Vespella. El seu fill, Pere, heretà Vespella, però per proximitat i pel manteniment dels drets senyorials per part dels seus senyors, l'assentament passà al Catllar.

Posteriorment, l'any 1314, el rei Jaume II, que l'havia comprat

INTANGIBLES & BOOKS
Antigüedades Modernas
Antiguitats
Libros Raros · Globos · Art Deco · Bauhaus
www.intangiblesbooks.com
Tel. 977 65 53 54 LA NOU DE GAIÀ

■ HISTÒRIA

LA QUADRA DEL CATLLAR

als marmessors de Ramon d'Anglesola, ven per 40.000 sous a Pere de Queralt, senyor de Queralt i Santa Coloma, el castell de Vespella, el Mas Nou, els molins de Fontova i la "Quadra de Castlario" en les condicions habituals que marcaven els Usatges de Barcelona i Costums de Catalunya, segons el pacte "Aquell ho tingués pel mateix rei i els seus successors en feu d'honor, sense cap mena de servei que ell i els seus successors fossin homes del rei."

El 1368, el rei Pere III, ven el mer i mixt imperi i tota la jurisdicció alta i baixa que tenia el castell de Vespella i els seus termes a n'Alamanda de Rocabertí, esposa de Pere V de Queralt, al preu de 10.000 sous barcelonesos i amb la vinculació dels Queralt el senyoriu del Catllar a finals del segle XV, la Quadra queda lligada definitivament al Catllar.

En el capbreu de 1695 es reafirma la propietat dels Comtes sobre la Quadra i s'estableix que la dècima dels fruits que s'hi collien es reparteixin a parts iguals entre el senyor del Catllar i el de Vespella, mentre que la totalitat de la primícia era per al rector del Catllar.

■ HISTÒRIA

■ GUERRA CIVIL

LA POR ALS BOMBARDEJOS A LA NOU DE DE GAIÀ

Per Jordi Suñe Morales

Atacs a la reraguarda

La guerra civil (1936-1939) va suposar un canvi en l'estratègia militar de les guerres. Fins llavors l'activitat bèl·lica se centrava en els enfrontaments que es produïen al front. Després d'alguns experiments a la primera guerra mundial, la reraguarda, sobretot a partir del 1937, va ser l'objectiu de constants bombardejos amb la finalitat de matar, desmoralitzar, destruir les comunicacions i eliminar les indústries de guerra.

Els municipis més afectats del Baix Gaià van ser els de primera línia de costa, que eren travessats per la carretera i la línia de tren, i disposaven d'algunes indústries importants.

Altafulla, Tamarit, Torredembarra, Creixell i Roda de Barà van rebre l'impacte, en major o menor mesura, de les bombes bomba així com atacs amb ràfegues de metralladores que duïen els avions. Les agressions dels pirates de l'aire van produir una desena de morts.

Hem pogut saber, per documentació escrita i oral, que en els onze

municipis de la comarca la por als bombardejos va ser molt gran i creixent a mesura que s'intensificaven els atacs. Almenys en deu d'aquests pobles hem pogut documentar la creació d'alguna estructura de defensa passiva. Els refugis al Baix Gaià superaven la vintena.

Davant la por als bombardejos, la primera reacció de moltes famílies va ser la de fugir dels nuclis de població per anar a viure al camp. Les casetes del defora van arribar a ser compartides per varies famílies. D'altres es van refugiar als cellers i als cubs de les cases.

A mitjans de 1937 s'estén la necessitat de crear refugis. En aquest sentit, l'administració catalana fa un esforç gegantí per tal de subvencionar i assessorar als municipis. Tot i això, va ser impossible donar resposta a la demanda ingent

■ GUERRA CIVIL

REFUGIS AL BAIX GAIÀ

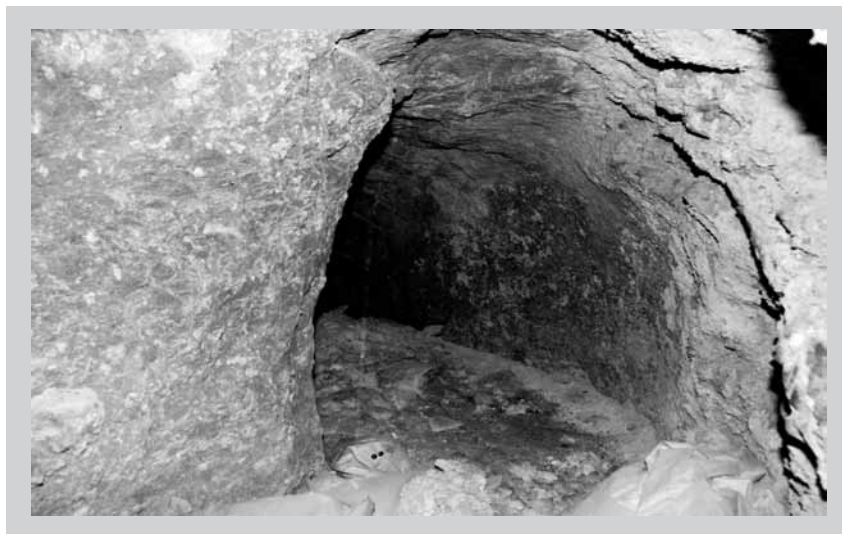
de diners, materials i coneixements. És per això que les iniciatives privades, veïnals i municipals van ser quantioses.

Refugis al Baix Gaià

Aquests són els refugis que hem localitzat al Baix Gaià:

A Altafulla es va construir un en un camp d'ametllers, on ara hi ha el carrer Mn Miquel Amorós. També es va construir un altre refugi a la zona de l'Era de la Vila, al carrer de la Pedrera.

A Salomó es van començar dos refugis. Un tenia una boca a l'actual avinguda de Catalunya, al costat de l'Ajuntament, on ara hi ha dos contenidors d'escombraries. Entrant per aquella boca es baixaven unes escales i el refugi entrava al carrer Joan Maragall. Al torrent, al carrer Nou, prop de cal Toni, es va intentar construir un altre que tampoc es va acabar.

Veient aquest ambient, la canalla de Salomó va decidir intentar fer un refugi al torrent, a l'alçada del carrer Nou i del carrer Tenerife. El resultat van ser unes petites coves inacabades. Totes les obres van començar l'any 1938 i ja era massa tard per acabar res. La desena de refugis a Torredembarra han quedats inventariats en el llibre de Xavier Garcia Patrimoni de la Por: Els refugis antiaeris a Torredembarra (1936-1939) publicat el 2002 pel Patronat Municipal de Cultura.

A la Riera de Gaià es van excavar uns túnels al lateral de la via de tren, a l'alçada de l'estació de tren. Actualment aquests túnels resten parcialment a la vista. Pere Suñé

Sanromà -Peret Melen- recorda que quan sentien que s'apropaven els Isidros a bombardejar la costa, la gent de la Riera corria pel carrer dels Quatre Cantons cap els avellaners, a zona on hi ha la bassota. Allí s'estiraven sota els arbres escoltant perfectament com espetegaven les bombes als pobles de davant del mar.

A la Pobla de Montornès es van fer almenys quatre refugis. Les obres devien començar a finals de l'estiu de 1937. Un era a cal Rovira, que era la casa que hi havia al mig de la plaça de l'Església, tocant al bloc on ara hi ha una cafeteria. L'altre era al carrer Closa Vella. S'entrava per cal Pere, que era la casa de la cantonada, i passava almenys per sota les cases d'un costat del carrer. Els altres dos refugis es van fer

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Joan Martí Gallofré

Jaume I, 2º - D · Tel. 977 65 52 87

43763 La Nou de Gaià

■ HISTÒRIA

■ GUERRA CIVIL

COVES, SOTERRANIS, MINES D'AIGUA...

darrera l'edifici de l'estació de tren. Aquests refugis estan excavats directament a la pedra de la paret. No tenen bigues ni obra.

També es van aprofitar coves com les que hi havia a l'hort del Menut i la cova que hi ha sota el magatzem de la cooperativa, en entrar a la Pobla.

A Roda de Barà es va utilitzar el forat del pont de la via, que era coneguda com l'"alcan-tarilla". Allà es podien arribar a reunir entre 50 i 70 persones. Un altre indret on es refugiaven els vilatans de Roda era una cova que hi ha sota "Cal Xim", a la Baixada de les Monges. Altres coves van ser excavades sota les cases que donen als torrents ja que el material del sòl, tapassot, ho permetia.

A Vespella, a la pujada del camí de l'església, es va excavar un forat a la muntanya per tal de protegir-se. Actualment encara s'hi pot entrar. S'hi posaven unes 15 persones. A l'altra banda de la muntanya de l'església es va aprofitar una petita cova que hi havia. Finalment, als Masos, a l'avinguda de sant Miquel, a la placeta que hi ha, just on ara hi ha una font, es va

excavar un altre refugi.

A Creixell es van habilitar els soterranis del Castell i es van emprar cap al final de la guerra. D'altra

banda, "El Pastoret" va fer a les seves terres un refugi propi, situat a tan sols uns vint metres de casa seva.

A Ferran es va emprar la mina d'aigua que hi ha darrera el poble. Els més grans, però, no hi anaven i es quedaven a les pallisses.

A Renau, els refugiats que hi vivien s'amagaven, quan des del poble se sentien les sirenes i les bombes a Tarragona, en una cova propera que avui en dia està enrunada i que està ubicada a l'esquerra del camí que porta a l'ermita, abans de travessar el torrent. En aquesta cova hi podrien cabre 10 ó 12 persones. A Catllar, quan s'apropaven els avions o sentien caure les bombes a la llunyania, la gent s'amagava a sota els garrofers (que aleshores eren molt grans), als cups o a sota les cunetes.

El cas de la Nou de Gaià

A la Nou de Gaià es van amagar al defora i a sota les cases (cubs i cellers). Malgrat això, l'Ajuntament va tenir un llarg debat sobre la conveniència de construir refugis. Precisament, el 3 d'agost de 1937 no es va poder fer la sessió plenària

"per haver-se apagat els llums a tot Catalunya, i estan en perill per la presència d'uns avions facciosos." L'endemà es va començar a discutir "l'assumpte de construcció de refugis".

Van decidir fer-ne però abans calia estudiar "la manera legal" de finançar l'obra. Malgrat això, no

■ GUERRA CIVIL

EL CAS DE LA NOU DE GAIÀ

4

tenim notícies dels refugis fins al cap d'un any. Segurament la manca de diners i una situació política complicada a la Nou va fer que s'anés posposant l'inici de les obres.

El 21 d'agost de 1938 el ple municipal va acordar, "vist el poc entusiasme de la població civil en aquest afer, convocar una reunió a tots els presidents dels partits antifeixistes, per a proposar la solució que faci viable la prompte i urgent solució d'aquesta mesura de seguretat ciutadana per a salvar-se dels criminals bombardejos de l'aviació feixista."

Però aquesta reunió de partits va ser un fracàs perquè només assistí el president del sindicat agrícola, en Josep Vives Busquets, el president

d'ERC i alcalde de la Nou, Martí Martí Duch, i el secretari de l'Ajuntament. En el ple del 6 de setembre l'alcalde va censurar "durament aquesta poca civilitat i antifeixisme".

De nou, el 12 de novembre de 1938, es va decidir crear una Junta de Defensa Passiva amb representants de les organitzacions polítiques, el metge Josep Sabater Centelles i el paleta Ramon Porta Rovira.

L'alcalde havia fet gestions a Tarragona i les va explicar al ple. Van aprovar construir refugis i fer un repartiment general extraordinari per a finançar les obres. Finalment, es van iniciar tres refugis. Un era al castell del Baró de les Quatre Torres. Un altre era a l'antiga botiga de la cooperativa, que era al carrer Nou. I el tercer era a un pati que donava a l'actual carrer que va de la carretera cap a l'escola. Cap dels tres es va arribar a acabar.

Entenc que les dades que he recollit són incompletes i molts de vosaltres coneixereu detalls que poden ser molt interessants. Deixo les meves dades al consell de redacció de la revista per si voleu contactar amb mi.

■ ESDEVENIMENTS

■ PREMIS TARRAGONÈS

LLIURAMENT A LA SALA DEL CASAL

Per Josepa Figueras

El passat dia 16 de novembre el nostre poble va ser l'escollit per dur a terme un acte força significatiu dins de la comarca del Tarragonès. Com cada any el Consell Comarcal fa una convocatòria a tots els municipis per escollir persones o entitats mereixedores dels premis que proposen :

Premi Tarragonès Beca d'Investigació "Caixa Penedès - Lucius Licinius Sura": Amb l'objectiu de fomentar treballs de recerca sobre la comarca, atorguem una beca a un projecte de l'àmbit de les humanitats que es refereixi a la comarca del Tarragonès, en general, o als seus municipis.

A part de reconeixement públic, el premi inclou una beca per desenvolupar el treball d'investigació i la seva publicació.

Premi Tarragonès de Creació "Lucius Anneus Florus": Amb l'objectiu d'estimular les activitats de creació en tots els àmbits, aquest premi és un reconeixement a la trajectòria artística d'una persona o grup vinculat a la comarca, i els candidats han de ser proposats per

Fonda Restaurant

RIERA

Mª Dolors Torredadell

DISSABTES NIT OBERT mesos de juliol i agost

- Menjars casolans
- Menú de cap de setmana a 19'50 Euros
(tres plats i postres a triar a la carta, pa i vi)
- Sopars tertúlia i exposicions

c/. Sant Antoni, 11 - Tel 977 65 50 57
La Riera de Gaià

■ ESDEVENIMENTS

■ PREMIS TARRAGONÈS

ELS GUANYADORS

2

entitats, associacions o els ajuntaments de la comarca.

Premi Tarragonès de Difusió: Amb l'objectiu d'assenyalar una personalitat, entitat o associació, reconeguda en el seu sector professional, que hagi difós o incentivat aspectes culturals, mediambientals o patrimonials del Tarragonès, aquest premi també és un reconeixement a la trajectòria artística d'una persona o grup vinculat a la comarca, i els candidats han de ser proposats per entitats, associacions o els ajuntaments de la comarca.

L'acte de lliurament dels premis que va tenir lloc a la sala del Casal de la Nou de Gaià va contar amb la presència del president del

Consell Comarcal, Sr. Eudal Roca Gracia, l'alcalde de la Nou, Sr. Jordi Cañelles Alberich i d'altres personalitats importants, així com diversos representants dels municipis de la comarca. En aquesta ocasió els guardonats van ser:

Premi Tarragonès Beca d'Investigació Lucius Licinius Sura De Kesse a Tarraco. Estudi del poblament de la Tarragona romana d'època republicana a partir de l'epigrafia de Maria Isabel Panosa Domingo

Premi Tarragonès de Creació Lucius Anneus Florus. A l'escriptor de Tarragona Josep Antoni Baixeras Sastre.

Premi Tarragonès de Difusió

Eutyches. A GEPEC – Grup d'Estudis i Protecció dels Ecosistemes del Camp

A tots tres, la nostra més sincera felicitació i els encoratgem a seguir treballant pel Tarragonès. La gala va ser magníficament conduïda per la presentadora de Tàrraco Visió, Sra. Montse Adan i va comptar amb la lluïda actuació del grup musical "Quico, el Celio, el Noi i el Mut de Ferreries" de les terres del Ebre. En acabar es va oferir un pisolabis a tots els assistents. Celebrem la iniciativa del Consell Comarcal d'escollir un municipi diferent, dins de la comarca, en cada edició de Premis, i agraïm l'oportunitat que ens ha ofert enguany de fer-nos partícips de tan notòria celebració.

■ CASTELL DE LA NOU

■ ACTIVITATS DARRER SEMESTRE

NITS AL CASTELL

Pel Consell de Redacció

Amb mirada retrospectiva des del camí de l'hivern, es fa una valoració positiva de les activitats que s'han organitzat durant el 2007 al Castell de la Nou. Aquest espai està prenent una importància considerable, i consegüentment el nostre municipi, quant a ofertes culturals i socials al Tarragonès.

El nombre de visitants s'ha incrementat amb una afluència tant turística com de residents de les poblacions de la comarca, Reus, Tarragona, Altafulla... i fora d'ella com Barcelona.

Durant l'època estival de 2007 destacar l'excel·lent acollida de les

Nits al Castell, iniciativa que proposa aglutinar en un entorn social i cultural unes nits de lleure i art per completar l'oferta d'entreteniment entre la costa i l'interior del Tarragonès (on també passen coses interessants).

Les tres exposicions programades, coincidint amb "Les nits al Castell", van ser una oferta complementària per a tots els qui ens van acompanyar, una alternativa de tint cultural en un ambient artístic, bell i en contacte amb la naturalesa.

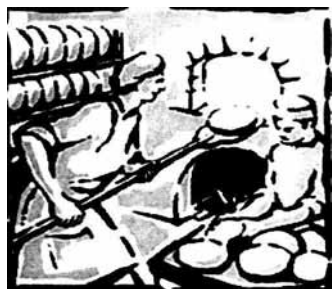
Aquesta iniciativa pretén consolidar-se el proper estiu amb interessants ofertes de lleure i cultura.

Resum activitats realitzades:

Nits al Castell
INSENSIBLE CONTES
PER ADULTS
"Propostes poètiques /
respostes caòtiques"
Coia Valls & Jordi Ribé
18 d'agost

CARMEN BECERRA JIMÉNEZ
Concert de guitarra clàssica
24 d'agost

BLAUSONS DUET. CONCERT
DE PIANO I FLAUTA
Música i poesia, perfums dels
sentiments
Poesies de Joan Salvat-Papasseit
Blau sons-duet : Lidia Papió
(piano) i Laura barrero (flauta)
Rapsoda: Jordi Francesc
25 d'agost

FLECA

CAN JOAN

Especialitat amb coques de
ceba i espinacs
Pastissos de tot tipus

c/. Nou núm 18 Tel. 977 65 52 61
LA NOU DE GAIA

■ CASTELL DE LA NOU

■ ACTIVITATS DARRER SEMESTRE

LITERATURA: PEP PUIG

ESCULTURA: FÉLIX LOZANO

2

Presentació del llibre "Les llàgrimes de la senyoreta Marta" 31 d'agost

La presentació del llibre "Les llàgrimes de la senyoreta Marta" de l'autor i veí nostre, Pep, que va comptar amb l'actuació del grup de Jazz "Núria Palet Quartet". Pep Puig i Ponsa neix a Terrassa el 1969. Actualment viu a la Nou de Gaià. La seva primera novel·la, "L'home que torna", va obtenir el Premi Jove Talent Fnac i va gaudir d'una molt bona acollida per part de la crítica i dels lectors.

Text de contraportada

"Les llàgrimes de la senyoreta Marta" és una esplèndida novel·la

d'iniciació, la crònica lluminosa de les peripècies d'un grup de nois en un poblet mediterrani i, sobre tot, un relat carregat d'ironia sobre els aprenentatges d'un d'ells entre els braços de la senyoreta Marta, la mestra d'escola. Explicada des de la distància dels anys, el narrador, més que recordar sembla que jugui a recordar, a inventar-se una memòria, com si no li importés tant ser fidel als fets com sobretot a les paraules. Amb una riquíssima galeria de personatges secundaris que pot fer pensar en certes pel·lícules italianes i un to entre líric i poca-solta, Pep Puig basteix una comèdia amarga i una mica marrana sobre el desig i les seves conseqüències desastroses.

Exposició d'escultures de Félix Lozano

L'exposició "Comarca" de Félix Lozano va ser el tancament de les activitats de l'any, visitada i comentada molt positivament per la premsa i el president del Consell Comarcal amb una alta valoració sobre la iniciativa cultural que s'està desenvolupant a la Nou.

L'exposició va presentar obres escultòriques fonamentalment en metall, ferro i acer, en una mostra de les últimes obres de Félix Lozano, artista, pintor i escultor, establert a Vespella de Gaià amb gran vinculació amb la comarca del Tarragonès. La trajectòria artística de Félix Lozano es reflecteix en aquesta mostra amb un total de 72

■ ACTIVITATS DARRER SEMESTRE

AMICS DEL CASTELL

peces que ocuparan distintes sales del Castell de la Nou conformant una visió sencera del treball de l'artista. La solidesa conceptual i formal d'aquestes obres reflecteix la important posició aconseguida per Félix Lozano en el panorama artístic contemporani.

“El ferro, paradigma de solidesa i rigidesa es transforma sota la mirada creativa de Félix Lozano i adopta formes plàstiques entre les seves mans creant estructures amb una gran força expressiva que supera el moment immediat.

Elements industrials i estris del camp es converteixen en escultures que bateguen i traspassen llindars cap a una figuració on l'esguard de qui

observa es troba amb la seva nova forma. L'obra del memorable escultor aragonès Pablo Serrano ens suggereix un antecedent de l'expressionisme que veiem en aquesta exposició en la qual l'artista avança un pas més cap a les emocions més profundes.

Lozano, amb un gran domini dels materials, apunta als sentiments de qui mira les seves obres, provocant una altra manera d'observar allò representat que, amb la complicitat de la imaginació, aconsegueix com moure a l'espectador. Formes rígides i definides es converteixen en subtils insinuacions d'allò que

trobem entre espais, creant nous elements que neixen de la combinació de la figuració amb l'expressionisme màgic de les seves obres. (Ignacio S. Mincholed. Coordinador de l'exposició)“

Amics del Castell

La participació i suport dels veïns i la seva implicació com "Amics del Castell" beneficia el clima social i la projecció exterior de la Nou, com un poble amb excel·lent acollida als visitants, i així ho demostren els comentaris favorables.

Per al 2008 s'està posant a punt l'agenda d'actuacions i activitats que s'aniran realitzant al llarg de l'any amb una clara vocació de consolidar el Castell de la Nou com un centre, sobre el qual ja estan posades les mirades tant de les institucions com dels particulars, des del qual poder oferir trobades socials per a una millor convivència dels nostres veïns i un bon desenvolupament sostenible del nostre singular municipi.

■ CASTELL DE LA NOU

■ CONFERÈNCIES DE TARDOR

CINQUENA EDICIÓ

Pel Consell de Redacció

Aquesta ha estat la cinquena edició de les Conferències de Tardor, la qual cosa ja consolida aquesta iniciativa com a una activitat consolidada en el calendari cultural del nostre poble durant els darrers mesos de l'any.

Com sempre s'ha procurat tractar temes que poguessin interessar a un gran nombre de públic i que els conferenciants fossin persones reconegudes per la seva especialització en la matèria.

Hem procurat també tractar qüestions que encara no s'haguessin abordat amb anterioritat per tal d'oferir un ampli ventall de continguts que cada cop més despertin l'interès de més veïns.

Vam encetar l'edició amb un ponent de luxe, en Francesc Mauri, l'home del temps de TV3. Am el títol CANVIA EL CLIMA? HI PODEM FER ALGUNA COSA?, el 26 d'octubre del 2007 va fer un repàs a l'evolució del clima en els darrers 2500 milions d'anys i va apuntar les causes de l'alarma a nivell mundial sobre els possibles efectes del canvi climàtic que s'està observant.

Va acabar indicant mesures que podem adoptar tots per tal d'aportar el nostre granet de sorra : abocar les escombraries als contenidors corresponents, utilitzar cotxes de poc consum i poc contaminants, utilitzar calefaccions amb energies netes, estalviar energia a les cases...

El 9 de novembre en Jorge González amb el títol LES CLAUS DE L'ÈXIT DE ZARA, ens va parlar de com s'ha gestat i com funciona aquest imperi de la moda que va començar en un taller de costura a Galícia. Un excel·lent aparell logístic, i la còpia pura i dura semblen ser la "clau" de tot plegat. I el que encara comporta més mèrit, sense massa necessitat de la deslocalització de les empreses que confeccionen les peces ja que la majoria es troben a l'estat espanyol.

Aquesta conferència va comptar amb l'assistència d'un nombrós grup d'estudiants de marketing de Tarragona ja que els professors els la hi havien recomanat.

■ CONFERÈNCIES DE TARDOR

UNA ACTIVITAT CONSOLIDADA EN EL CALENDARI CULTURAL

2

En J. Antoni Garola Carretero amb LA COHERÈNCIA PERSONAL I DE PARELLA COM A VIA EDUCATIVA SANA, el 23 de novembre va orientar a una bona colla de pares en unes bases que cal tenir clares a l'hora d'educar els fills. La formació de la identitat de les persones al voltant dels quatre anys indica la importància que té l'actuació dels pares en aquestes primeres edats. Cal tenir clar el que es vol aconseguir per actuar en conseqüència i a més a més ho han de fer els dos membres de la parella perquè el nen tingui unes pautes clares que l'ajudin a desenvolupar la seva personalitat.

Per acabar el cicle, el 14 de desembre ens va acompanyar l'Olga Vazquez Martínez. Ella com a infermera de Miami Platja, ens va parlar de PRIMERS AUXILIS EN ACCIDENTS DOMÈSTICS. La xerrada va ser molt amena i pràctica. Va il·lustrar amb exemples quotidians com esdevenen molts dels accidents domèstics i com poder-los evitar en molts casos. Aquest dia no ens va acompanyar massa públic. Va ser una de les primeres nits fredes i potser això va acovardir la gent. De cara a altres edicions possiblement plantejarem altres temes semblants ja que considerem que actualment a la Nou hi ha força població que pot estar interessada en aquests temes sanitaris de prevenció.

■ TRADICIONS

■ NADAL, TEMPS DE TORRÓ

TORRÓ DE XIXONA

Per Nùria Virgili

La tardor i l'hivern és temps de fruits secs per excel·lència. La primera, perquè és el temps de recollida i la segona, perquè és el temps de major consum. La fruita seca, les avellanes, ametlles, nous, és fruita molt rica en energia: 100 grams aporten unes 600 calories, amb un alt contingut en matèria grassa, entre el 52% de l'ametlla, al 63% de les nous i a més contenen una proporció apreciable de proteïnes que oscil·la del 19% de l'ametlla al 14% de l'avellana i d'hidrats de carboni. Per aquestes característiques els fa molt aptes per a situacions d'exercici físic intens, com, per exemple, la pràctica de l'esport.

Una forma comuna de consumir l'ametlla és en forma de torró, el consum del qual es concentra al voltant de les festes de Nadal. El torró és el dolç més típic i tradicional d'aquestes festes. Es fa d'ametlla, mel i ou, generalment cuit.

El seu origen no és del tot clar. Es presumeix que ja en l'època grega es preparava una pasta composta per fruits secs (ametlla principalment) i mel, que servia als esportistes grecs com a producte energètic per participar a les olimpíades. El que sembla més segur és que els àrabs foren els que van introduir aquest dolç i ja en el segle XVI existia a la vila de Xixona. Hi ha fonts que afirmen que el torró va sorgir d'un concurs proposat pels àrabs per buscar un aliment nutritiu,

que es conservés en bones condicions durant llarg temps i que es pogués transportar fàcilment pels seus exèrcits sense perill d'intoxicacions. Una altra versió diu que el torró va néixer a Barcelona, gràcies a l'elaboració d'un artesà de Barcelona anomenat Turró, que va fer un aliment amb matèries primeres abundants a la zona i que seria un recurs indispensable en èpoques de gana. També es diu que la paraula torró procedeix de torrat, que era una barreja de mel i fruits secs que es coïa directament al foc per fer una massa consistent i fàcil de manejar.

La incorporació del sucre en la seva elaboració no va ser fins el segle XVIII coincidint amb la plantació massiva de canya de sucre a Amèrica i la possibilitat de comerciar entre aquest continent i els ports espanyols.

Durant molt temps, i sobretot a finals del segle XIX i principi del XX, moltes famílies xixonenques anaven a vendre torró per tota Espanya amb les dificultats que suposava per a l'època. Anaven amb carrets carregats i tractaven de vendre tota la mercaderia per tornar a Xixona amb els guanys. A mesura que el negoci anava prosperant, era bastant típic muntar les botigues al portal de les cases centríques de les ciutats, tradició que encara es manté avui en dia, en què existeixen negocis centenaris en aquests antics portalets, que quan no es època

de torró han derivat a la venda de gelats i orxates.

Les varietats autòctones i originàries més conegudes del torró són: el torró de Xixona, tou, fet amb ametlles picades i mel, el torró d'Alacant, dur, fet amb ametlles torrades i mel, amb clara d'ou, el que li proporciona una especial duresa. Son productes d'Indicació Geogràfica Protegida. També són tradicionals els torrorns de crema, que pot ser cremada o sense cremar, el torró d'Agramunt, i totes les varietats que hi ha actualment, xocolata, xocolata i fruits secs, xocolata i arròs, xocolata i licors, etc.

La quantitat d'ametlla en determina la qualitat que segons la denominació d'origen no pot ser inferior al 60% en els torrorns durs ni al 64% en els tous.

Com a dolç típic d'aquestes festes el tió era l'encarregat de fer-los arribar per les postres del dia de Nadal, "Caga tió, caga torró, d'avellana i de pinyó..."

■ CULTURA

■ TRADICIONS

EL GALL DE SANT NICOLAU

Per Martí Martí

El dia de Nadal, després d'haver dinat, amb el pap atapeït, estava pensant que, pel que fa la taula, no havien canviat massa els costums. Potser ara, l'àpat era una mica més sofisticat però... carn, pollastre... Parlant de pollastre em ve a la memòria un costum que vaig llegir al llibre "Terra i Ànima", llibre de lectura d'abans de la Guerra Civil, quan s'estudiava el català.

EL GALL DE SANT NICOLAU

En moltes contrades de Catalunya, principalment en aquestes terres lleidatanes, hi havia el costum de fer una festa escolar, que en deien de Sant Nicolau, el dia sis de desembre. Encara hi ha llocs on perdura, per bé que molt decaiguda. En alguns pobles els nens ja es preparaven amb dos o tres dies d'anticipació fent-se un barret de

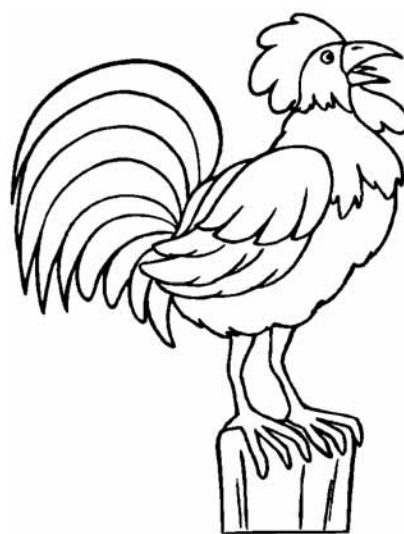
paper de tres puntes amb adornaments d'altres papers daurats o argentats i amb una borleta a cada punta. També es feien un sabre de fusta amb puny de llauna.

Arribat el dia de la festa, es reunien tots a l'escola, i d'allà sortien amb llurs barrets i sabres, anaven tocant la pandereta i els ferrets. Mentrestant, uns quants nois feien acaptes tot dient a la porta: - No hi a res per a Sant Nicolau? A vegades recitaven uns versos al·lusius.

Quan ja havien seguit tot el poble fent l'aplega, es reunien a la plaça per tal de matar el gall. Era cosa divertida, aquesta cerimònia. Quina bellugadissa de nois! Quina gatzara! I quines rialles! Posaven una corda que travessés la plaça d'un costat a l'altre lligada de dos balcons, i al mig penjaven una gall. Llavors tapaven els ulls a un noi al qual feien donar uns quants tombs perquè es desorientés. Després es dreçava, agafava el sabre i amb posat cavallersc i aire marcial començava a cantar :

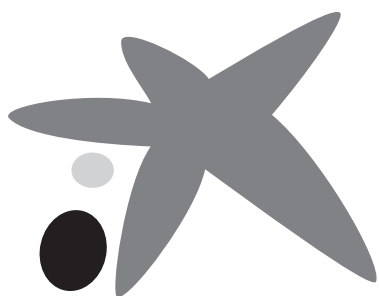
"Tu, pollastre fanfarró,
capità de les gallines,
amb aquest sabre que porto
et vaig a treure les tripes «

I anava a donar un cop de sabre al gall, però generalment no

l'encertava, i , en volguéssiu de crits i rialles com feien els altres nois que s'ho estaven mirant! Hi tornava dues vegades més, i quasi sempre els cops anaven a parar a tres quarts de quinze, la qual cosa divertia molt als espectadors. El primer noi quedava fora de combat. Un altre anava a substituir-lo, i després de tapar-li els ulls i donar els tombs de consuetud, es quadrava d'igual manera que l'anterior i cantava la mateixa cançó, o bé una altra com ara aquesta:

Pobre gall, estàs perdut
després de tanta tabola,
voldria que la cassola
et servís per a taüt.
Ja n'estic ben previngut
per a fer-te n funeral,
amb encens de pebre I sal,
que és la millor confitura,

”la Caixa”

■ CULTURA

■ TRADICIONS

UN COSTUM LLEIDATÀ

2

el ventre per sepultura
i el porró com a fanal.

Si errava els cops, cosa molt corrent, un altre s'hi posava i un altre, i tants com fos menester. El gall no quedava mai viu, naturalment, perquè si no podien matar-lo a ulls clucs ho feien a ulls descoberts, i si no ho realitzava un de sol s'hi abocaven tots alhora movent un xivarri i un renou de mil dimonis.

En acabat anaven a menjar-se'l ben amanit i acompanyat de totes les coses que havien arpegat a la capta. I no cal dir amb quina recança veien com s'acabava aquell dia tan feliç per a ells..

Pau a la Terra i als homes de bona voluntat. Dels pollastres, no en parlem.

Núria

alimentació

C/ RAVAL DELS HOSTALETES, 23
43763 LA NOU DE GAIA
TARRAGONA

977 649 018

■ FILOSOFIA

■ REFLEXIONES SOBRE EL PENSAMIENTO DE LOS CLÁSICOS

"ZENÓN DE CITIO"

Per Ignacio S. Mincholed

Hace unos días hablábamos entre amigos sobre lectura y pensamiento, sobre como muchas veces perdemos de vista conceptos e ideas que tal vez por conocidas y tantas veces habladas se quedan ocultas bajo el vivir diario sin aflorar a la superficie. La vieja frase de "no hay nada nuevo bajo el sol" nos advierte sobre la incierta capacidad de la especie humana por descubrir nuevas líneas de pensamiento que hagan mas amable nuestra existencia, o inventar nuevos comportamientos personales y sociales que contribuyan a una mejor convivencia y mayor conciencia planetaria.

Quizá sea cierto que no hay nada nuevo en cuanto a la esencia del ser humano ya que sus consustanciales limitaciones y grandezas están patentes día a día para lo bueno y para lo malo. Otra cosa es la aplicación de la citada frase a los aspectos tecnológicos que, esos sí, parecen sorprendernos cada mañana en los titulares de los periódicos e informativos.

El mundo Clásico, el de los autores, pensadores y filósofos, se ha quedado demasiado atrás en nuestra memoria colectiva como especie, y, no estaría de

más - apuntaba un buen amigo - que volviéramos la vista hacia ellos con la mirada nueva e inocente como jóvenes aprendices en busca de lo sorprendente para corregir, al menos intentarlo, el desajuste de la realidad.

En esta primera aproximación al mundo de los Clásicos, Zenón de Citio, fue el fundador sobre el año 300 a.c. de la escuela Estoica, Escuela del Pórtico, desde la que enseñó e indujo a reflexiones bajo las premisas fundamentales de su pensamiento, tales como "existe un orden a la vez racional y natural de las cosas" y "el bien consiste en el acuerdo pleno del individuo con ese orden". Son ideas sencillas que si las tuviéramos presentes en nuestro vivir cotidiano tal vez nos darían alguna clave, alguna pista para recorrer las horas del día y de la noche con más convencimiento y seguridad sobre nuestros actos.

A Zenón de Citio se debe la división aceptada de la investigación filosófica en tres partes, la lógica, la física y la ética, y concluye con la primacía de la ética sobre la teoría pura. Bajo su modo de pensar nos apunta algo sencillo e inquietante a la vez: "es mejor resbalar con

REFLEXIONES SOBRE EL PENSAMIENTO DE LOS CLÁSICOS

" ES MEJOR RESBALAR CON LOS PIES QUE CON LA LENGUA"

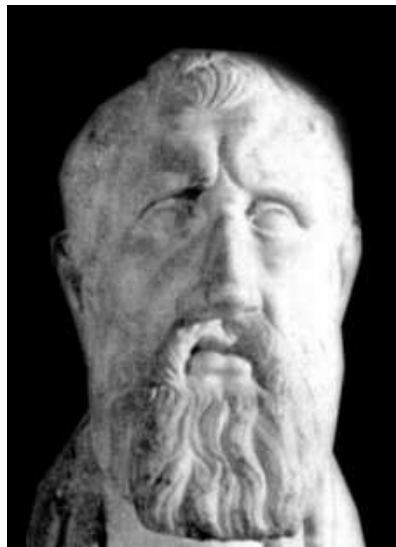
2

los pies que con la lengua". Dicho está. Ahora la reflexión es inmediata y autónoma para el debate interior que cada cual quiera plantearse y así hacerlo extensivo al mundo social. Resbalar siempre es incómodo, a veces peligroso, y la mayoría de las veces produce inestabilidad.

La estabilidad emocional es la que procura nuestro mejor comportamiento y desde ella podemos acceder a toda una suerte de experiencias, no necesariamente seguras, pero sobre las que podremos dominar mejor su contexto de acción si somos prudentes frente a los demás.

En ese "resbalar" de la lengua, que no deja de ser una acción fruto de un modo de pensar, podríamos diferenciar entre lo espontáneo, lo mal aprendido, y, como no, las malas voluntades. En cuanto a lo espontáneo, lo inmediato, lo que no implica un daño premeditado, poco que decir al respecto. En cuanto a lo mal aprendido sí se pueden decir muchas cosas y todas pasan por una aceptación de la cultura como un bien que nos hace mejores frente a nosotros mismos y frente a lo social.

De los motivos de "resbalones" por malas voluntades la historia

está llena de ejemplos que sin duda son sobre la mezquindad humana, cometidos por individuos que buscando su propio beneficio se aíslan creyendo encontrar en ello un estado de dominio sobre los demás, y así consiguen que su limitado pensar sea su propio daño.

En ese orden natural y racional de las cosas, y en el acuerdo entre el individuo y ese orden probablemente encontraremos un modo de combatir la parte más mezquina del ser humano; esa que hace daño y debilita a quien la practica en un intento estéril por buscar en esa práctica un refugio para sus propias limitaciones. A cada uno nos toca poner por delante la ética en nuestro desarrollo como individuos.

LITERATURA

RELAT

LA MIRADA AZUL DE SVETLANA

Per Jesús Gómez

Svetlana nació en el seno de una familia humilde de San Petersburgo hace treinta años. La vida era dura en su país sin dinero y sin trabajo y, como tantas otras, decide emigrar en busca de horizontes más favorables, llegando a España hace ahora ocho años.

Alicante y el Mediterráneo le parecen un sitio mejor para vivir, aunque las cosas tampoco son fáciles para ella.

Un día conoce a Ricardo, que vivía en su mismo edificio. Ambos mantenían entonces una relación "problemática" con sus respectivas parejas. Varios encuentros casuales, luego ya no tan casuales... Ricardo la llena de atenciones y a Svetlana le cae bien ese joven, de su misma edad, que trabaja en la carnicería de sus padres, se comporta educadamente, la trata con amabilidad y parece enamorarse de ella con suma naturalidad. Los dos acaban rompiendo con sus respectivas parejas e inician una vida en común que durará alrededor de cuatro años.

Durante un tiempo, Svetlana piensa que su vida, y la de su hijo, comienza una nueva etapa, más feliz y confortable. Quizás

■ LITERATURA

■ RELAT

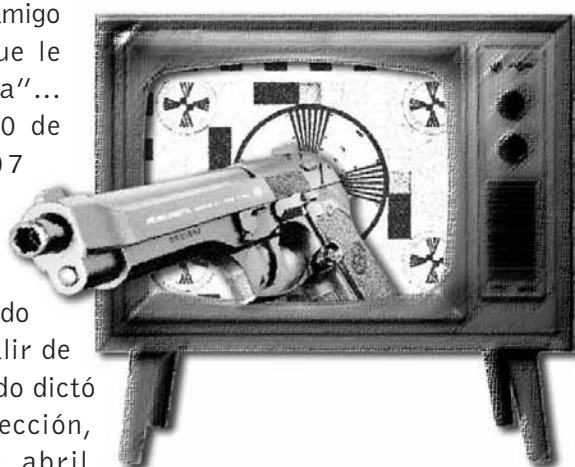
VÍCTIMA DEL MALTRATO

también está enamorada de Ricardo o le quiere de algún modo o quizá él sólo representa para ella un modo de salir adelante en un país extraño, una seguridad económica o una vida más estable y con un futuro mejor para su hijo. Todo hace pensar, sin embargo, que la relación se convertiría en una trampa y un infierno para Svetlana, si hacemos caso de las declaraciones posteriores de su madre: "El la trataba mal... Cuando salía fuera de casa utilizaba el móvil para saber donde estaba mediante un GPS.

Además, la amenazaba con hablar con las autoridades españolas para que le quitaran la tutela de su hijo, de cinco años de edad, fruto de una relación anterior. Este acoso la llevó a pedirme ayuda través de un mensaje SMS, en el que decía que su novio había intentado asfixiarla y pedía que me

comunicara con un amigo en España para que le enviara a la policía"... Sabemos que el 30 de marzo del 2007 Svetlana denunció a Ricardo por el robo de unos documentos, señalando que no la dejaba salir de casa, y que el juzgado dictó una orden de protección, aunque el 20 de abril pidiera que se archivara el caso porque había vuelto a vivir con él.

Pocos meses después, el 31 de octubre, Ricardo sería condenado por un delito de maltrato a 11 meses de prisión, con prohibición de acercarse a la víctima a menos de 500 metros y de comunicarse con ella durante 2 años... Según algunos medios, sin embargo, la pareja habría vuelto a verse y firmado un documento privado por el que

él le cedía la vivienda que habían compartido.

También se afirma que la joven había sido amenazada de muerte en plena vía pública por el padre de Ricardo... No es difícil imaginar a Svetlana en su nuevo domicilio, a solas con su hijo, suspirando aliviada con la sentencia y empeñada en reafirmar con su ayuda la ruptura definitiva con Ricardo, decidida a decir adiós para siempre a la tragedia vivida para comenzar una nueva etapa que difícilmente podía ser peor que la que acababa de concluir... De pronto, una cadena de televisión se pone en contacto con ella para comunicarle que va a recibir un mensaje.

Decide aceptar: hace mucho tiempo que no ve a su madre ni

Excavacions

A. Cantón

Treballs amb martell, mini i camió

Excavacions Antoni Cantón, S.L. - Avgda. Catalunya, 58
Tel. 977 655 256 - Tels. mòbils 659 835 116 - 659 672 077
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

■ RELAT

¿ VÍCTIMA DE LA TELEVISIÓN ?

a nadie de su tierra y piensa en la sorpresa de un familiar, quizás su propia madre, venida de Rusia para verla. Se siente sola y, tres meses y medio de haber roto con Ricardo con una sentencia inapelable, no tiene por qué temer que se trate de él.

Pero llegado el día, un miércoles, 14 de noviembre, contempla en los estudios de televisión a Ricardo alegando, desde una pantalla, ante millones de personas, que durante cuatro años lo había dado todo por ella y que era injusto que ahora lo abandonara "porque yo no había podido pagar un préstamo y ella se había sentido estafada". A continuación, sin embargo, pronuncia otras frases que sugieren algo más: "Bueno,

también soy un poco celoso... La agobio mucho... Siguiéndola, yendo detrás de ella, vigilándola en un momento dado".

A preguntas de la presentadora, Svetlana aclara con voz muy suave, tímida, atemorizada quizás, que la relación no se había roto por dinero: "No, no lo he dejado por eso, sino por muchas otras cosas". Inmediatamente, ve entrar a Ricardo en persona en el estudio para sentarse a su lado. Maquillado, trajeado y encorbatado, se planta de rodillas ante ella, cual príncipe azul, y, anillo en mano, le pide que se case con él. "Te quiero", le dice, "la vida es una y quiero vivirla contigo. Para siempre. Quiero que te cases conmigo.

Lo eres todo para mí. Todo. Todo" ... Svetlana está tan paralizada y muda que ya nadie debiera dudar que no esperaba ese encuentro y que es el temor lo que paraliza cada músculo de su cuerpo. Sólo sus bellos ojos azules se mueven de un lado otro, asediados, indefensos, del Ricardo que habla a la presentadora, de ésta al ojo de la cámara y a través de él a los telespectadores que la miran para matar su aburrimiento.

Intuyo que la mayoría de los ojos que miran la pantalla, seducidos por el galán, son incapaces de detectar el dolor de su mirada azul. Ella no puede hablar y apenas acierta a repetir tímidamente su "no" una y otra vez. La presentadora insiste en que se lo piense bien. Ella sigue inmóvil, pero no duda: ni siquiera quiere una relación.

Jugando con fuego y engañando a la mujer -por muchas justificaciones que se den, no comunicarle que iba a encontrarse con el hombre del que acababa de separarse es engañarla-, el programa había facilitado al maltratador el encuentro con su víctima.

Cuatro días después, un hombre apretó el timbre de una vecina del cuarto piso de su edificio y le dijo en tono agresivo "ábrame y dígame dónde vive la rusa". La vecina afirma que se negó a hacerlo, pero nada impidió que luego consiguiera acceder al interior del edificio. Media hora más tarde, los gritos alertaron a un vecino que acudió a socorrer a Svetlana. Su cuerpo yacía en el suelo del rellano de la portería sobre un charco de sangre con una puñalada en el cuello y un corte en una de sus muñecas.

FUSTERIA I EBENISTERIA

MONTRAGULL

Fabricació pròpia en fusta massissa

Tel i fax: 977 65 55 40
Mòbil: 659 14 61 12
C/ Cases Noves, 54
43763 la Nou de Gaià

■ LITERATURA

■ RELAT

¿ TODO VALE POR LA AUDIENCIA ?

4

Al día siguiente murió en el Hospital General de Alicante. El magistrado del juzgado de Violencia sobre la Mujer ordenó el ingreso en prisión de Ricardo, aunque el arrestado no reconoció los hechos y afirmó que en el momento de la agresión se encontraba en casa de sus padres.

Unos días más tarde, los bellos ojos azules de Svetlana se convierten en cenizas en el Tanatorio-Crematorio "La siempre viva". Con la ayuda de la comunidad rusa en España, su madre acude a Alicante para recogerlas y llevarlas a San Petersburgo.

Ningún medio de comunicación duda de la relación directa entre la aparición en televisión de Svetlana y su asesinato. "Quizás la víctima de la televisión en esta macabra historia no sea otra que

el presunto agresor, un hombre herido y desequilibrado al que un programa quiso convertir, como a tantos otros pobres diablos y a través de una escena de nudismo emocional, en pasatiempo de media tarde.

La televisión no grabó el asesinato ni podemos hoy afirmar aún quien es su autor, pero el paso previo de la auténtica víctima por la televisión es lo bastante cruel y violento como para imaginar un continuar a cuchilladas. La tele no mata, pero trafica con la desesperación y aprovecha la debilidad humana"... Sin embargo, el único efecto del asesinato de Svetlana ha sido conseguir que el dichoso programa suba al máximo su audiencia, ese gran valor guía de las cadenas televisivas que evidencia el paradigma de nuestra avanzada civilización:

El dinero por encima de cualquier consideración ética.

Con tristeza y rabia, viene a mi cabeza aquello de "el que a un millón de moscas les guste la mierda, no quiere decir que la mierda sea buena".

MERCERIA PEPI

Articles de Decoració i Regal
Material Escolar
Productes de Neteja
Articles de Merceria

Av. Catalunya, 30 - La Nou de Gaià

■ LITERATURA

■ POEMA

UN REGAL

ESPECIAL

Per Francesca Aubanell

UN REGAL ESPECIAL

El regal que jo desitjo
tenir per aquest Nadal
no portarà llaç de vellut,
ni vermell, ni groc, ni blanc,
no durà embolcall de seda,
ni transparent ni brillant,
no anirà dintre una capsula,
ni petita, ni mitjana, ni gran.
No portarà cap etiqueta
ni nom, ni cap detall,
a l'estil dels bons desitjos
tot de llum vindrà folrat,
una llum brillant, intensa,
que el món anirà il·luminant
aturant-se allí on la misèria,
injustícia, guerra i fam
fujeteja la canalla
sense escoltar el seu reclam.
I amb aquest regal màgic
a la fi potser els arribarà
rialles, alegria i esperança,
pau i felicitat.

■ LITERATURA

■ LIBRES

FIRMIN

Per David Pellarès

La rata comuna té fama de tenir un gran instint de supervivència i la seva capacitat reproductora l'ha convertida en una autèntica plaga. Però la rata, sap que és una rata? Us imagineu una rata amb consciència de si mateixa? Si no podeu, llegiu Firmin; i si podeu, llegiu Firmin.

Firmin és el renoc d'una ventrada de la rata Flo, i des del moment de néixer ja es veu que és diferent. I ell ho sap. No només perquè és el més menut de la família, sinó perquè, a diferència dels seus germans, Firmin ha descobert que els retalls de paper amb què la seva mare ha fet el niu no només serveixen per a dormir-hi i menjar-se'ls quan hi ha gana, sinó que se'n poden llegir els estranys signes negres que els cobreixen.

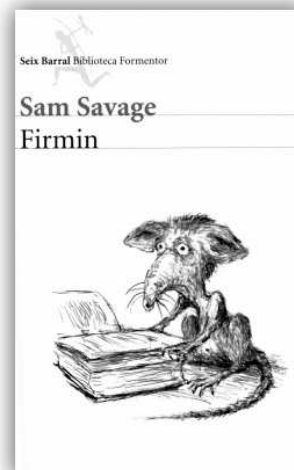
Així Firmin descobreix que pot llegir i, havent nascut al soterrani d'una llibreria, ben aviat es converteix en un àvid lector; i gràcies a la lectura coneixerà el món. Però és un coneixement del món filtrat pels llibres i a vegades el que ha après no li serveix per entendre'l. Firmin és conscient que no és com la resta de rates, però també que no és un ésser humà, per molt que llegeixi els mateixos llibres, vegi les mateixes pel·lícules i entengui el que li diuen.

Firmin viu la llibreria Pembroke, propietat de Norman Shine, el primer ésser humà amb qui Firmin intenta establir relació. La llibreria està situada prop de la plaça Scollay, a Boston, en un barri en ple procés de transformació (plaça i transformació que van existir de debò; i fins i tot va existir un «Norman Shine» real, encara que no es digués així ni fos com el personatge de la novel·la).

La història de Firmin està explicada en primera persona, en un llarg flashback que evoca fins i tot moments anteriors al naixement del protagonista. L'amor de la rata pels llibres comença ben aviat com a mera solució alimentària, fins que s'adona que els llibres que rosega tenen alguna cosa més: paraules, paraules amb significat que li fan descobrir un món ampli i desconegut. La vida de Firmin corre paral·lela a la degradació del barri i a la desaparició dels seus habitants, entre ells Norman Shine i Jerry Magoon, l'únic escriptor que arribarà a conèixer i l'única persona amb qui tindrà el que podríem anomenar una relació d'amistat.

És una vida plena de literatura i interpretada des de la literatura, que omple el seu imaginari i els

seus somnis fins al punt que arriba a confondre els records reals amb els dels llibres que ha llegit; però tot el que ha llegit fa que Firmin sigui capaç d'interpretar el món amb ironia, amb sentit de l'humor, amb tristesa, sentiments que amaren tota la lectura i ajuden a crear un retrat de la condició humana força punyent. Firmin sap llegir, però no sap parlar: no es pot comunicar amb els homes i això dobla la seva solitud, la seva estranyesa, aliè al món de les rates i també aliè al món dels humans —una solitud també compartida per Jerry, l'escriptor. Però igual que el barri està sentenciat, també Firmin sap que tard o d'hora li arribarà el final. Un final que tanca el cercle: el retorn al cau familiar i el retrobament del primer llibre.

TITOL:FIRMINAUTOR: SAM SAVAGEEDITORIAL: SEIX BARRAL

■ LITERATURA

■ LLIBRES

EL ÚLTIMO CATÓN

Per Esther Bernadó

El llibre que avui comentem està escrit per Matilde Asensi. Nascuda a Alacant, ha estudiat periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona i ha treballat a diferents serveis informatius de la SER, RNE, agència EFE i diversos diaris. També és autora d'altres novel·les com "Al Salón Ambar", "Iacobus" del qual es van fer 9 edicions.

"El último Catón" es va publicar l'octubre del 2001 i ja n'han fet més de 300.000 exemplars.

La novel·la és del gènere d'aventures i misteri, amb una temàtica molt recurrent els últims anys, sobre sectes secretes cristianes, catarisme, templers, etc encara que molt ben documentada històricament. En aquesta obra, lladres de relíquies, esglésies cristianes d'orient i Occident, una fosca germandat religiosa i la "Divina Comèdia" de Dante Alighieri són les claus de la trama, escrita de forma molt fàcil de llegir i àgil, que fa que no puguis deixar de llegir les 489 pàgines del llibre. Resum: Sota el terra de la Ciutat del Vaticà, enterrada entre còdex en el seu despatx de l'Arxiu Secret, la monja Ottavia Salina, paleògrafa de prestigi internacional, rep l'encàrrec de desxifrar els estranys tatuatges apareguts en el cadàver d'un etiop: set lletres gregues i set

creus. Al costat del cos es van trobar tres trossos de fusta aparentment sense valor. Totes les sospites van encaminades a què les relíquies que pertanyen en realitat a la Vera Cruz, la veritable creu de Crist.

Acompanyada pel professor Boswell, arqueòleg d'Alexandria y pel capità de la Guardia Suïssa Vaticana, Kaspar Glauser-Roist, la protagonista haurà de descobrir qui està darrera de la misteriosa desaparició de les relíquies en les esglésies de tot el món i viurà una ventura plena de enigmes: set proves basades en els set pecats capitals en els quals Dante Alighieri i el "Purgatori de la Divina Comèdia" semblen tenir les claus per obrir les portes. Unes proves que els portarà a set ciutats –Des de Roma a Antioquia, passant per Ràvena, Atenes, Jerusalem, Constantinoble i Alexandria- en un arriscat i emocionant itinerari en què hauran de trobar qui és "EL ÚLTIMO CATÓN".

■ LITERATURA

■ LLIBRES

LA CIÈNCIA DE

LA SALUT

Per Esther Bernadó

El cardiòleg VALENTÍ FUSTER (Barcelona, 1943) és director Institut Cardiovascular de l'hospital Mount Sinai de Nova York, president del Comitè científic del Centro Nacional de Investigacions Cardiovasculars espanyol i president de la Federació Mundial del Cor. Les seves investigacions sobre l'origen dels accidents cardiovasculars, que han contribuït a millorar la prevenció i el tractament dels infarts, van ser reconegudes el 1996 amb Premi Príncep d'Astúries d'Investigació. És l'únic investigador que ha rebut els màxims guardons científics de les quatre organitzacions de cardiologia més importants del món: L'Associació Americana del Cor, el Col·legi Americà de Cardiologia, la Societat Europea de Cardiologia i la Societat Interamericana de Cardiologia. Com a científic és Doctor Honoris Causa de quinze universitats i és l'autor de dos dels llibres de més prestigi dedicats a la cardiologia clínica i d'investigació.

És una persona d'una categoria humana i científica molt important i al mateix temps d'una senzillesa i generositat excepcional. El seus missatges són tan senzills i clars que és fàcil tenir-los en compte per a la nostre vida diària. Potser són difícils d'aplicar: ell diu que es pot

LIBRES

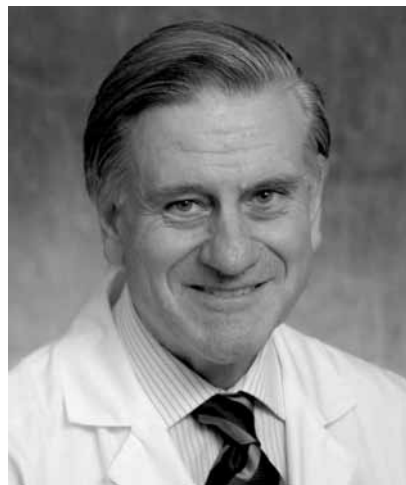
VALENTNÍ FUSTER

2

fer una vida molt activa, tan professionalment com personalment però reflexionant sobre el que has de fer, com s'ha de fer per aconseguir quins objectius. I així no es té estrès. Un detall de la seva vida que impressiona realment és que ell es lleva del llit amb molt de temps abans d'anar a treballar i reserva un estona per meditar abans de començar la jornada.

Ara ha escrit per primera vegada un llibre sobre salut destinat als ciutadans normals del carrer, ajudat pel periodista Josep Corbella. Amb un llenguatge molt fàcil i entenedor, el cardiòleg ens ofereix consells bàsics per cuidar la nostra salut i millorar la qualitat de vida.

Estructurat de manera que es pugui llegir de principi a fi com una narració, però també perquè cada lector pugui començar pels capítols que més li interessin. En presenta alguns dels problemes de salut que

més preocupen als ciutadans: el control de pes, la dieta ideal, el colesterol, l'activitat física, la tensió arterial, els controls de salut, el consum d'alcohol, l'addició al tabac, l'estrès i fins i tot la tristesa i la felicitat. És un llibre de salut que no prohibeix res ("fins i tot una salsitxa de Frankfurt por formar part d'una dieta ideal"), que no imposa res i que presenta les últimes dades científiques sobre com prevenir malalties evitables i retardar el deteriorament propi de l'edat. Així doncs, l'objectiu del llibre és oferir les eines i les dades necessàries perquè cada lector tingui la millor informació possible i pugui prendre les decisions que consideri oportunes sobre la seva pròpia salut.

J.C. MARTÍ

*Electricitat, Fontaneria,
Calefacció i Gas*

LA NOU DE GAIÀ

ART

OPINIÓ

EL ARTE A SU PASO POR EL ESCÁNER Per J. Antonio García

Muchas veces cuando se habla de arte la mente humana retrata súbitamente aquello que vio en formato de lienzo o en boceto de dibujo. En otros casos las bellas esculturas o los rudos bustos nos dejan perplejos ante su mirada muda y la existencia perdurable de la piedra en la cual se ha esculpido. Los aspirantes a eruditos de la fiebre del arte, han viajado incluso a la cercana Grecia para observar y comprender los mensajes de esta pandemia que perdura a través de los siglos. Quizá deberíamos penetrar en las bucólicas razones del artista para comprender el porqué de aquella idea que su mente encierra y el porqué de la necesidad de parirla ingrávida.

Poniendo el ojo en las cariátides del Erecteion de Atenas, dos de sus hermanas originales viajaron tras el expolio al museo Británico y a pesar del viaje y del traslado, las egregias esculturas siguen enteras desafiando el paso del tiempo, contemplando el ir y venir de los pobres mortales que las observan ya que la perpetuidad eterna es, sin duda, la sangre del arte. El arte no es efímero, es la culminación de la obra sublime, es el hermoso vacío blanco tras el punto final. Es el síndrome de Stendel y la sabía bruta de

EL ARTE PASA DESAPERCIBIDO EN SU MANIFESTACIÓN MÁS SENCILLA

2

Florença. Tras cada pedra de cada ruina se forma el teixit òseo del Partenó. La sangre del arte reside en lo vivo y también en lo muerto. El arte es la gota de agua posada sobre la hoja, no hay arte sin construcción y tampoco arte sin decisión ya que el arte es el ojo porque su subordinada es la vista. Es el espejo donde los hombres quieren mirarse y sólo pueden ser un pequeño fragmento para completarla. Perturbando el sosiego de nuestras neuronas, el arte moderno crispera a velocidad de vértigo las frágiles emociones humanas; iconos sagrados establecen unas concesiones vía espiritual con el alma, y a su vez todo ello mediante la contemplación de hermosas imágenes que dicen ser no se cual divinidad. Si observamos un lienzo admiramos su belleza, pero al momento quisiéramos

trasladarnos al principio de su creación y contemplar al maestro luchando por conseguir la luz. Arquitectos, escritores, copistas y cronistas desarrollan las artes como si fuesen sus hijos protegidos; oradores, predicadores y periodistas utilizan el arte sin fin ni medida, y algunos lumpens desarraigados también crean arte y escuela con su verborrea divina a través de formatos sórdidos en algún

medio audiovisual. El arte pasa desapercibido en su manifestación más sencilla siendo sin duda la verdadera. Como un torrente que a su paso las aguas dibujan el camino que quieren recorrer; al igual que una algarroba oscura y de formas recortadas duerme al caer del árbol en el lecho del suelo o del olor húmedo que desprende la tierra tras la larga lluvia; como la mirada triste de un perro que

se ha perdido y no encuentra su norte, como la observación fastuosa ante un plato de espinacas cocidas y su proyección antropomórfica, así es el arte. Él, amigos míos, que es sencillo pero no ostentoso, se asemeja a la observación constante que es un don de nacido o a veces adquirido.

Bienaventurados todos aquellos que aunque por un momento se hallan cruzado con sus diferentes formas, sabrán desde ese preciso momento que existen dos seres dentro de su mismo cuerpo, el pensador y el creador.

Perruqueria Àngels Estètica

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIA (Tarragona)

Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i corporals

ELS PINS, PER TOT ARREU ...

Per Toni Mellado

Si anem cap a la Pobla de Montornès, Salomó o Vespella de Gaià veurem que l'arbre que forma, gairebé al cent per cent, els boscos que ens trobem és el pi blanc (*Pinus halepensis*).

A l'article anterior es va veure que l'espècie autòctona predominant a la terra baixa mediterrània hauria de ser l'alzina; no obstant això, és el pi blanc el que ocupa aquesta categoria. Què ha succeït?. Doncs que les alzines han patit històricament l'abús de l'home, s'han talat per aprofitar la fusta, per fer carbó, vaixells,... i el pi blanc ha ocupat el seu lloc, ja que és un arbre de creixement ràpid i poc exigent quant a la qualitat del sòl. Actualment moltes extensions agrícoles s'han abandonat i el pi ha colonitzat ràpidament aquests terrenys. De tota manera, cal afegir que aquestes comunitats vegetals són transitòries, és a dir, que, si es

deixessin evolucionar lliurement, amb el temps tendrien a desaparèixer i únicament ocuparien els sòls més pobres i pedregosos..

El pi blanc és un arbre que no sol arribar als 20 m. d'alçada i que es diferencia d'altres tipus de pins per la llargada de les seves fulles (de 8 a 12 centímetres), pel seu tronc tortuós, per la capçada força irregular i sobretot perquè les pinyes, molt abundants, estan inclinades cap a la branca d'on surten i tenen uns escuts pràcticament plans.

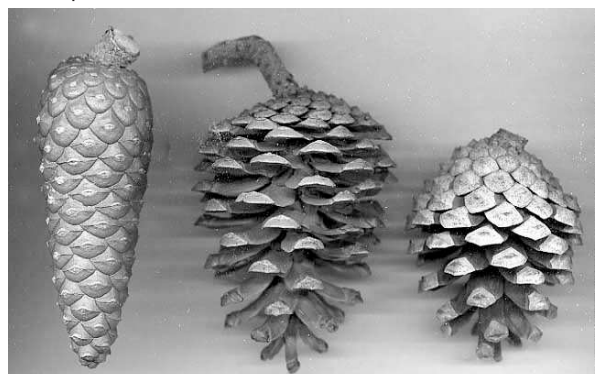
És un arbre que no suporta les baixes temperatures i que es veu molt afectat per l'eruga de la processonària del pi que pot arribar a constituir una plaga.

El seu ús es limita a l'aprofitament de la fusta com a llenya, tot i que el seu poder calorífic és baix. Els pinyons, comestibles, no s'utilitzen perquè són molt petits i no són un bon productor de resina (de la qual se n'extreu la trementina) per la

qual cosa es fan servir altres espècies de pi. Trobem exemplars majestuosos al terme de la Pobla i del Catllar.

Cal que ens replantegem la política de reforestació amb aquesta espècie ja que, entre d'altres raons, els incendis que sovint patim en les nostres contrades els cremen totalment i això potencia enormement l'erosió.

■ ENTREVISTA A FRANCESC MAURI

PARLEM DE METEOROLOGIA

Per Clara Muntaner Virgili

En Francesc Mauri és un meteoròleg bastant conegut que parla a la ràdio i a la televisió, en els informatius.

- A què et volies dedicar quan eres petit?

No tenia clar a què em volia dedicar, tot i que ja m'agradava aquest tema de la meteorologia.

- T'agrada la feina que fas? Sí, m'agrada molt.
- Què et va fer decidir per aquesta feina?

El que em va fer decidir per aquesta feina va ser una sèrie de casualitats. Quan tenia 18 anys, vaig fer un curs de meteorologia i fent una

substitució a la ràdio, a l'estiu, vaig començar.

- Qants anys fa que treballes en el món de la televisió? Al principi no tenies vergonya davant les càmeres?

A la televisió fa uns 19 anys que hi treballo i a la ràdio, 22. No, no tenia vergonya perquè el fet de començar a la ràdio em va ajudar i em va fer les coses més fàcils quan vaig començar a la televisió.

- Amb quanta antelació podeu saber les prediccions del temps? Actualment, hi ha mapes amb 15 dies d'antelació, però els més fiables són els de 5 dies d'antelació.

- Dieu el temps en directe o ja ho teniu gravat d'unes hores abans? La majoria de programes que fem són en directe, però a vegades són gravats.

- Com us combineu el fet que un dia surt un meteoròleg i un altre dia en surt un altre? Això simplement són torns de feina. Sovint estic al migdia, però a vegades surto a la nit o al cap de setmana.

- No et sents avergonyit quan no fa el temps que dius?

La veritat és que em sap greu perquè a ningú li agrada equivocar-se.

- Canviant de tema, quins consells donaries a la gent per fer a casa a fi de contrarestar el canvi climàtic?

Jo els diria que estalviessin a casa i amb el cotxe.

- I per últim, podries donar-me un consell, perquè de gran vull ser presentadora de televisió, i em fa una mica de vergonya.

Un consell: Tot pot fer vergonya, i la televisió en realitat és una feina com una altra.

Moltes gràcies per haver-nos concedit aquesta entrevista i fins una altra!!!

FRI-NOU

JOAN MONTRAGULL CIVIT

**Aire condicionat
i
refrigeració**

Tel. 677 696 901

LA SITUACIÓ DEL MERCAT IMMOBILIARI

A ESPANYA: CAUSES I EFECTES

Per Òscar Martí Mompel

A l'anàlisi que férem l'any passat, vàrem preveure la fi del cicle expansiu del sector immobiliari a Espanya i la possibilitat que l'anomenada bombolla immobiliària punxés, com així avisaven molts experts. Els mals auguris sembla que s'hagin complert.

A l'últim any són moltes les immobiliàries que han hagut de tancar i algunes promocions tenen seriosos problemes en la venda d'habitatges, altres han decidit endarrerir-se. A la borsa, el sector immobiliari ha estat penalitzat, alguns valors tenen el rècord negatiu de baixades de l'any, altres companyies del sector, amb els ingents recursos obtinguts durant els últims anys, han començat a diversificar-se. Per exemple, Acciona amb la compra juntament amb Enel d'Endesa que ha convertit la família Entrecanales, màxima accionista d'aquella, en la segona fortuna de l'Estat, només superada pel propietari d'Inditex (Zara), Amancio Ortega, (segons la revista Forbes, 8è home més ric del món).

Les rebaixes han arribat en el sector. Alguns promotors anuncien descomptes en el preu, regalen la plaça d'aparcament, mobles, viatges a qui proporcioni un comprador i a les immobiliàries s'anuncien preus inferiors als de l'any anterior. Alguns

parlen ja de crisi i altres de desaceleració en l'increment del preu. El que sembla clar és que l'habitatge deixa de ser una inversió rendible per al capital especulatiu com ho ha estat en aquests darrers anys.

Què ha provocat aquesta frenada?

1) En primer lloc cal dir que l'elevat preu de l'habitatge i l'increment de l'interès han exclòs del mercat un gran sector de la població (joves, immigrants, etc), cosa que en debilita la demanda.

2) Les entitats financeres han endurit les condicions de crèdit. Algunes entitats han passat de les alegries de finançar el 100 % del cost de compra de l'habitatge a limitar-ho al 80 % i, en la majoria d'elles, centrar-se únicament en el finançament de la residència habitual. En aquest cas, a més, hem de tenir en compte l'encariment del preu del diner, provocat, per una banda, per la pujada de tipus i, per

l'altra, per la crisi de les hipoteques subprime (hipoteques d'alt risc) dels EEUU, que amenaça el creixement de l'economia global. A hores d'ara se'n desconeix el veritable abast. Aquestes hipoteques es van concedir a compradors amb escassa capacitat de devolució, i en finançava la totalitat del preu. Darrerament, n'ha augmentat la morositat, cosa que ha provocat la fallida d'algunes entitats especialitzades i dificultats en les que hi estaven exposades en major grau, així com pèrdues en les que havien adquirit actius financers emesos per finançar-les.

Caixes i Bancs quan concedeixen un préstec hipotecari, per una banda, presten els diners i, per l'altra, emeten títols-valors (actius financers) per captar els recursos que les financen. L'emissió d'aquestes títols, que en el cas d'Espanya han estat col·locats també en mercats internacionals (per

EL PREU DE L'HABITATGE HA AUGMENTAT 2 10 VEGADES MÉS QUE ELS SOUS EN ELS DARRERS ANYS

insuficiència d'estalvi domèstic), és cada cop més difícil atesa l'escassa confiança que generen.

Una altra via de finançament és l'interbancari, en el qual es negocia el preu del diner -Euribor en el cas europeu-, no ha funcionat correctament per la desconfiança que hi ha hagut entre les entitats i ha fet que se'n dispari el preu. Això, ha obligat al Bancs Centrals, europeus i d'EEUU, a injectar liquiditat en el sistema per pal·liar-ne l'efecte. En cas de perdurar aquesta situació, podria comportar un efecte inflacionari no desitjat, per la creació de diner superior a l'augment de la riquesa real.

3) Alhora s'han endurit les condicions en el finançament de la compra de sòl i també en el finançament a promotors, per un major risc en les operacions i per un canvi legal de la consideració del sòl, que en perjudica el finançament i que obliga als

promotors a tenir suficient liquiditat per a la compra.

Efectes:

L'economia espanyola té una major dependència del sector de la construcció que d'altres països de l'entorn i, algunes zones de l'Estat més que d'altres. Un nivell de construcció que ha superat la suma de països amb més població com Alemanya, França i el Regne Unit i, en molts casos, els habitatges han anat a parar en mans de capital especulatiu, cosa que ha inflat la demanda. Actualment, pot haver-hi, un excés d'oferta.

Un fre del sector que s'erigeix com a motor de l'economia pot comportar un augment de l'atur. L'increment del preu de l'habitatge, que ha superat en 10 vegades l'augment del sou en aquests últims anys, ha anat acompanyat d'un major endeutament de les famílies, agreujat per la pujada

del tipus d'interès, un menor estalvi i menys recursos per al consum. Cal dir que aquest cicle alcista del preu de l'habitatge ha drenat molts recursos de sectors productius que a la llarga pot perjudicar la competitivitat del país.

Les dificultats en l'accés de l'habitatge provoca moviments migratoris interns de zones on el preu és més elevat a zones on ho és menys i, alhora, fa que el preu tendeixi a igualar-se. Altre inconvenient d'aquesta migració és la necessitat de dotar-se de suficients infraestructures, transport públic, etc, inversions públiques que acostumen anar amb retard.

Com també amb retard ha estat la reacció de l'administració pública que ha acabat anunciant mesures. Per una banda s'han anunciat ajudes a joves per al lloguer, que han estat criticades per alguns sectors perquè poden implicar un encariment dels lloguers, ja que consisteixen en una subvenció. Altres mesures seran la construcció de més habitatges de protecció oficial. Cal recordar que Espanya és un dels països amb un menor parc d'habitatge públic i també on un menor percentatge de la població viu de lloguer. Sigui com sigui, són molts els sectors de la població que demanaven una decidida aposta de l'administració per pal·liar un dels principals problemes de la societat espanyola a l'actualitat: el de l'habitatge digne i assequible.

Aquest article fou publicat al Diari de la Torre del mes de novembre de 2007.

Perruqueria Angels Estètica

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i corporals

■ INFORMACIÓ

■ RECUPERACIÓ D'ELEMENTS ARQUITECTÒNICS

LA CREU DE LA MISSIÓ PASTORAL DE 1969

Per Josepa Figueras

La placeta que hi ha davant del cementiri ha recuperat la Creu de pedra que ja abans guarnia l'espai.

La creu, que prové d'una Missió Pastoral i data del 1969, va estar malmesa per la col·lisió d'un vehicle, i encara que inicialment s'havia pensat en substituir-la per una altra amb disseny més actual, es va tenir cura de guardar-la per si finalment es decidia de restaurar-la i conservar-ne així l'estat original.

Després de valorar quina de les dues opcions era la més encertada, finalment s'ha optat per la segona, conservant-ne el peu original i refent la part superior de la creu amb la mateixa qualitat de pedra i amb el mateix disseny que l'original. Al mateix temps, i per evitar així d'altres possibles col·lisions, s'ha rodejat amb una illeta feta del mateix material, amb unes pilones unides per cadenes que l'encerclen,

la qual cosa constitueix un element decoratiu més.

Tot el conjunt dignifica molt l'espai i és de considerar la importància que té haver pogut restaurar aquest element arquitectònic que forma part de la història del nostre poble.

La inauguració oficial va tenir lloc

el dia 1 de novembre, dia de Tots Sants, per part del capellà del poble, mossèn Jordi Gual, i amb l'assistència de l'alcalde, Sr. Jordi Cañellas, i de força nouencs i nouenques que van voler ser testimonis de la recuperació de la creu.

MESTRAL AGRÒNOMS, S.L. ENGINYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Raval Martí Folguera, 8, 3r. 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 · Fax 977 12 70 58 mestral@tinet.org

■ L'AJUNTAMENT INFORMA

ACTUACIONS 4t.

TRIMESTRE 2007

Els primers mesos de la legislatura sempre són intensos ja que moltes de les gestions que es fan ara suposaran les actuacions dels propers anys. En aquest butlletí us presentem les actuacions dutes a terme en el darrer trimestre.

Regidoria d'Urbanisme

Recepció del Pla Parcial. Aquest mes d'octubre, ha passat a formar part del nostre nucli de població. Elaboració de les memòries de les obres per les que es demanaran subvencions en el PUOSC (Pla Únic d'Obres i Serveis – Governació Generalitat) i PAM (Pla d'Acció Municipal - Diputació) per a la legislatura actual.

Reg. d'Ensenyament i Medi Ambient

Ensenyament: continuació de les gestions per a la construcció del nou CEIP; totes les accions s'encarrilen per disposar del nou centre al curs 2009-2010. Per al curs 2008-2009 es condicionarà convenientment l'escola actual. Tant pel que fa a la nova escola com per a la preparació del proper curs, totes les accions es fan i es faran coordinadament entre el Departament d'Educació, el Consell Escolar, l'AMPA i l'Ajuntament.

Medi Ambient: com a continuació dels treballs realitzats per tal d'elaborar l'Agenda 21 de la Nou, l'Ajuntament ha creat una comissió per aprofundir i elaborar, junt amb

■ INFORMACIÓ

■ L'AJUNTAMENT INFORMA

ALTRES TEMES GENERALS

2

l'empresa assessora, el Pla Estratègic que es farà públic així que estigui disponible.

Regidoria de Cultura, Acció Social
Entre d'altres actes culturals volem destacar per la seva significació els següents:

- 2a Trobada de germanor entre la Nou de Berguedà i la Nou de Gaià. 90 persones del nostre poble vam formar la comitiva que es va desplaçar a la Nou de Berguedà per dur a terme la 2a Trobada entre els dos pobles.
- Per iniciar el Vè Cicle de Conferències de Tardor es va comptar amb un conferenciant molt conegut per a tothom, en Francesc Mauri, meteoròleg de TV3.
- Exposició d'escultura de Fèlix Lozano (10 novembre a 31 desembre).
- Lliurament dels Premis Tarragonès que organitza el Consell Comarcal del Tarragonès i se celebren de manera itinerant a la nostra comarca (16 de novembre).

DISPOSICIÓ DE LA SALA DEL CASAL

Com s'ha pogut comprovar la sala del Casal ha estat objecte de diverses millores i per tal de conservar-ne el bon estat actual, se n'ha creat una normativa d'ús i disposició, que serà informada a tota persona o entitat

en el moment de cursar la sol·licitud per escrit a l'Ajuntament.

CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS

L'Ajuntament conjuntament amb el Consell Comarcal del Tarragonès oferirà un curs de català per a adults. El curs serà gratuït i se'n preveu l'inici a la primera quinzena de febrer i amb finalització al juny de 2008. Es faran grups en funció del nivell dels interessats.

Les classes es preveuen els dimarts de les 17,30 a 19 hores. Per formalitzar-ne la inscripció, cal comunicar-ho a l'Ajuntament els dies 17,18,21 i 22 de gener de les 10 a les 12 hores i la prova de nivell serà el dia 22 de les 10 a 12 hores al local de jubilats.

Reg. de Serveis i Manteniment

- Reconstrucció i condicionament de la creu commemorativa de la Missió Pastoral de 1959 situada a l'entrada del cementiri.
- Inauguració dels contenidors de brossa soterrats: amb el suport del Consell Comarcal, i amb més retard del previst, ens incorporem al programa de recollida selectiva implantat al Tarragonès. En aquest apartat, hem de fer esment especial a la importància de fer una gestió curosa, selectiva i responsable de les deixalles. En el darrer full hi teniu més informació al respecte.

- Asfaltat del Camí d'Altafulla: 3a fase – 100 metres.

ALTRES TEMES GENERALS

Estacionament avinguda de Catalunya. Hem de remarcar la importància que té per a la seguretat dels vianants poder disposar de pas suficient a les voreres i no haver de baixar a la carretera per poder caminar. La zona que va del carrer Sant Cosme i Sant Damià a l'entrada del poble per la Cooperativa, amb les voreres més estretes, és potser la més perillosa. Per tant, seria recomanable no estacionar-hi i hi ha alternatives d'aparcament que no suposen cap risc per a ningú.

L'èxit en aquest tema vindrà de la conscienciació dels usuaris mitjançant les explicacions de tots, de l'Ajuntament però també de les veïnes i veïns.

BROSSA – CALENDARI 2008

Us adjuntem el calendari 2008 de recollida de voluminosos i de la deixalleria mòbil (tot tipus de deixalles que no es puguin llençar als contenidors soterrats).

Seguint les indicacions, podrem lliurar-nos de tots els rebuigs sense necessitat de deixar-los a on no correspon i en dies no assignats, cosa que provoca una molt mala imatge als nostres carrers.

L'AJUNTAMENT INFORMA

CALENDARI DE RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES 2008

TELÈFONS D'INTERÈS

RECOLLIDA DE VOLUMINOSOS

Es consideren residus voluminosos tots aquells residus que es generen a la llar i que pel seu volum no es poden dipositar en els contenidors de carrer, o bé que per a un particular és difícil dur-los fins a la deixalleria.

Ubicació: Al costat dels Contenedors Soterrats

Dies de Recollida:

24 de gener	24 de juliol
21 de febrer	21 d'agost
20 de març	18 de setembre
24 d'abril	23 d'octubre
22 de maig	20 de novembre
19 de juny	18 de desembre

DEIXELLARIA MÒBIL

Què es pot dipositar?

Residus perillosos: bombetes i fluorescents, esprais, bateries de cotxe, piles, pintures i dissolvents, neveres i frigorífics, olis minerals, radiografies, tòners i medicaments. Altres residus: pneumàtics, ferralla, electrodomèstics, olis vegetals, vegetals i podes, mobles vells, runa i restes d'obres, tèxtil, paper i cartró, ampolles de cava.

Ubicació: Al costat marquesina bus.

Periodicitat: 1r dissabte de mes

Dies de Recollida:

5 de gener	5 de juliol
2 de febrer	2 d'agost
1 de març	6 de setembre
5 d'abril	4 d'octubre
3 de maig	1 de novembre
7 de juny	6 de desembre

AJUNTAMENT DE LA NOU
977 655257

CONSULTORI MÈDIC
977 655710

COL·LEGI PÚBLIC CODINETES
977 655390

CASAL MUNICIPAL
977 655564

FARMÀCIA
977 655515

CAP TORREDEMBARRA
977 643809

EMERGÈNCIES 112

BOMBERS 085

MOSSOS D'ESQUADRA
977 635300

GUÀRDIA
CIVIL TORREDEMBARRA
977 64 6005

HOSPITAL
SANT PAU I SANTA TECLA
977 259900

AMBULÀNCIES SANT PATRICI
977 555333

FECSA-ENHER
Atenció al client:
977 507750
Avaries:
900 770077

OFICINA CORREUS
TORREDEMBARRA
977 640528

CONTENEDORS SOTERRATS

Paper i Cartró	Vidre	Envasos lleugers	Rebuig
SI: Diaris, revistes, fulls, caixes plegades, cartró d'ous. NO: brics, bosses de plàstic, papers bruts (m o c a d o r s, tovallons...), paper d'alumini o de fax, papers plastificats, bolquers.. Assegura't que, barrejats amb el paper o el cartró, no hi ha grapes, clips o altres elements metàl·lics.	SI: Envasos de vidre sense taps. NO: vidre pla, ni bombetes ni fluorescents. Esbandeix el contingut dels envasos abans de dipositar-los al contenidor. És preferible utilitzar envasos de vidre retornables que dipositar el vidre al contenidor de recollida selectiva.	SI: Ilaunes, bosses i envasos de plàstic, brics, paper d'alumini. NO: materials de plàstic o alumini que no siguin envasos. No hi llencis envasos de productes tòxics.	SI: Pols d'escombrar, burilles de cigarretes, bolquers, compreses, baïetes, cabells, excrements d'animals, restes de fruita i verdura, restes de carn i peix, paper de cuina i tovallons bruts, closques d'ou i fruita seca, marro de cafè i restes d'infusions, restes de jardineria

■ MOVIMENTS DEMOGRÀFICS

BODES, NAIXEMENTS I DEFUNCIONS

Matrimonis

Ivan Alerany Lorenzo i Sandra Caro Lucena 18-1-2008 Registre Civil La Nou de Gaià.

Naixements

Laia Rosell Montragull	06-09-2007	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
Oriol Rosell Montragull	16-09-2007	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
Aina Parra Rafí	12-11-2007	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
Ian Pocurull Castillo	02-12-2007	Mora d'Ebre (Hosp. Comarcal de Mora d'Ebre)
Jana Molina Pomares	05-01-2008	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)

Defuncions 2n semestre 2007

Joan Montragull Vidal	27-08-2007	Cementiri la Nou de Gaià
Petronila Fernández García	01-09-2007	Cementiri la Nou de Gaià
Josep Figueras Recasens	06-12-2007	Cementiri la Nou de Gaià

La Diputació inverteix 3 milions
d'euros en equipaments
municipals

JUNTS AVANCEM

TREBALLEM per la millora dels equipaments
culturals de les nostres comarques

www.diputaciodelatarragona.cat

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

Servei | resposta

A
L
T
R
E
S

F. B. V. 113. La Nou de Gayá (Tarragona).
Casa de los Condes del Asalto.

T
E
M
P
S